Milliyet

ÇOCUK

28 Şubat 1983 ● Sayı: 9 ● 40

TÜRK TİCARET BANKASI İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN

TÜRKLERİN VE TÜRKİYE'NİN TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

ROBIN HOOD

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

Kaptan Grant'ın Çocukları

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

SEFİLLER

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

TOM SAWYER

Çocukların Dünyasında Yeni Bir Sayfa Açılıyor.

ÇOCUKLAR İÇİN DÜNYA KLASİKLERİ

Görsel Yayınlar,
yayın dünyamızın önemli bir boşluğunu dolduruyor...

İnsanın eğitiminde, kişiliğinde
okuduğu kitapların büyük etkisi vardır.
Görsel Yayınlar, bu bilinçle,
çok önemli bir diziyi yayınlamaya başlıyor.

Dünya Klasikleri

Değerini, üstünlüğünü zamanla kanıtlamış,
"klasik" olabilmiş yapıtlar.
Bütün dünyada yüzyıllardır okunan,
insanlığa yön veren yapıtlar.
İnsanlığın başyapıtları.

Üstün Bir Dizi

Bu yapıtlar, yeniden Türkçe'ye çevrildi.
Çocuklar için, özünü ve özelliğini koruyarak,
belli oranda, kısaltıldı.
Ünlü çizerlerimiz tarafından resimlendi.
Her yapıt, haftalık fasiküllere bölündü.
(Böylece, hem okuma isteği canlı tutulacak;
hem de ders ve ödevlere ayrılan
zamandan çalınmayacak...)
Seçilen yapıtlarıyla, biçimiyle, yayın düzeniyle
benzersiz ve üstün bir dizi oluşturuldu.

Her Cuma Mutlaka Alın.

İlk Klasik: ROBIN HOOD

Tam 100 yıldır
bütün dünyada okunan
bir başyapıt.

Howard Pyle'ın 1883 yılında yazdığı benzersiz roman.
Haksızlığa, zorbalığa karşı, bir kahramanın
ve arkadaşlarının efsaneleşmiş mücadelesi.
Örnek alınmış bir kişiliğin, bir dayanışmanın
heyecan dolu öyküsü. Her sayfası meraklı.
Her sayfası eğitici. Herkesin okuyacağı bir başyapıt.
Tertemiz bir Türkçe'yle. Pırıl pırıl renkli resimlerle.
5 Fasikülden oluşan her kitabın cilt kapağı
bir sonraki kitabın
ilk fasikülüyle birlikte
ücretsiz veriliyor.
Bayinizden isteyiniz.

GÖRSEL YAYINLAR
"çağdaş bilincin ürünleri"

REKLAMDIR

DERGİMİZ çalışanları, 11. sayımızda başlayacak olan yeni cildimizde, umulmadık yeniliklerle karşınıza çıkmanın hazırlığı ve heyecanı içinde çalışmalarını sürdürüyorlar.

Milliyet Çocuk Derginiz, ülkemizin en büyük çocuk dergisi olmasının gereğini yerine getirerek; yeni diziler, ansiklopediler ve öteki büyük sürprizleriyle bir kez daha tümünüzün beğenisini kazanacak!..

Bu konularla ilgili duyuru ve geniş bilgileri gelecek sayımızda sizlere ileteceğiz.

SÜRPRİZLERİMİZ...

MİLLİYET Yayınları-Çocuk Kitapları Dizisi'nin yeni kitapları olarak **Sulhi Dölek**'in **"Üçüncü Kattaki At"**ı ile **Fikret Arıt**'ın **"Hayvanlar Çetesi"** bu hafta içinde piyasaya çıkarıldı.

Dergimizin sürekli yazarlarından olan sanatçıların yeni kitaplarını hepinizin beğeneceğine inanıyoruz.

Her zaman olduğu gibi **Milliyet Çocuk Kulübü** üyeleri, fiyatları 200 lira olan bu iki yeni kitabımızı da yine indirimli olarak edinebilecekler.

BİZDEN SİZE

Bu arada **"Bizden Size"** köşemizde sürekli değinmemize karşın, bizden ödemeli dergi ya da kitap isteyen okurlarımızdan da bir dilekte bulunmak istiyoruz:

Milliyet Çocuk Dergisi'nin eksik sayıları ile **Milliyet Yayınları**'nın kitapları ancak pul karşılığı gönderilmektedir.

MİLLİYET Çocuk Dergisi'nin, ilkokul öncesi ve ilkokul 1., 2. ve 3. sınıf öğrencileri için yayımlanan kardeş yayın organı **Milliyet KARDEŞ Dergisi**, bu ayki sayısından başlayarak her ay, okurlarına ücretsiz kâğıt oyuncaklar dağıtıyor. Bu sevimli dergiyi, küçük kardeşlerinize almayı ve duyurmayı unutmayın.

Esenlik dileklerimizle...

OKURUN SESİ

BU sayfada yayınlanacak dilek ve eleştirilerinizi içeren mektuplarınızı **Milliyet Çocuk Dergisi "Okurun Sesi" Cağaloğlu/İstanbul** adresine bekliyoruz.

Derginizi 1982 Ağustos'undan beri almaktayım. Oldukça beğeniyorum ve almaya devam ediyorum. Sizden ricam, derginizde poster yayınlamanızdır. Bu isteğimi yerine getirirseniz çok sevineceğim. Selamlar.

Pınar ALTACA (İstanbul)

Derginizi sürekli olarak alıp okuyorum ve çok beğeniyorum. Derginizde spor haberleri ve poster yayınlarsanız çok memnun olurum.

Erol GERS (Bursa)

Derginizi çok seviyor ve hiç kaçırmadan okuyorum. Sizlerden Star Wars, Örümcek Adam, Süpermen gibi çizgi-romanların yeni bölümlerini yayınlamanızı ve Süpermen ve Örümcek Adam'ın posterlerini vermenizi rica ediyorum. Teşekkür ederim.

Kunt ÖZVEREN (İstanbul)

Derginizin düzenlemiş olduğu Armağan Yağmuru çekilişlerine katılmak istiyorum. Bu konuda beni aydınlatmanızı rica eder, saygılarımı sunarım.

Şafak DÜZGÜN (Bursa)

İşletme Müdürümüz Ali Nazım Onaran, walkman kazanan okurumuz Hasan Yeni'ye armağanını teslim ederken...

İÇİNDEKİLER

Okurun Sesi 3
Yaşanmış Serüvenler 4-5
Üç İzci 6-8
Heyecanlı Hikâye 9-10
Mırnav 11
Tenten İstanbul'da 12-13
Red Kit 15-17
Yerli Hikâye-Şiir 18-19
Baytekin 20-22
Roman 23-26
Demir Yumruklu Adam ... 27-29
Güneye Giden Kervan 30-31

Tonton Ailesi 32-34
Sinema-TV 35-36
Cimcime 37-39
Bilmece-Bulmaca 40-41
Okurdan Okura 42-43
Gaddar Davut 44-46

Orta sayfalarımızda, "Türklerin ve Türkiye'nin Tarihi Ansiklopedisi" • Alfred Hitchcock'un seçtiği çizgi-roman ve Kısa Hikâye.

Milliyet ÇOCUK

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KAZIMOĞLU

•

Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayın, Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10, Cağaloğlu-İstanbul. Telefonlar: 22 44 10 (10 hat) - 26 83 86. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi - Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul. Abone Koşulları: Yıllık: 2158, Altı aylık: 1079 TL. (Uçak ile yıllık 2314 Lira.) Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.

Yıl: 13 • Sayı: 9 • 28 Şubat 1983 • Cilt: 5

Türkiye'de satış fiyatı: 40, Kıbrıs'ta 50 Lira.

1 Yaşanmış Serüvenler

DENİZLERİN DERİNLİKLERİNE DOĞRU

ARACIMİZ birkaç dakika sonra dibe oturacak. Motorlarımızı susturup, "Derin Dalgıç"ın her iki yanında bulunan kanatçıkları kaldırıyoruz. Amacımız, dipteki yaşam dengesini bozmadan mağaranın ağzına yaklaşabilmek. Sonra da dipten üç-dört metre kadar yukarıdaki kayalıkların ağzında bulunan mağaraya gireceğiz.

"Galiba motorları zamanından önce susturdun," diyor yanımdaki arkadaşım bana. "Korkarım istediğin olmayacak..."

Cevap vermiyorum. Küçük denizaltımızın süzülerek kayalıklara yaklaşmasını bekliyorum. İkimiz de soluklarımızı tutmuştuk. Çünkü hesapladığımızdan birkaç metre daha geriye otursak bile, yeniden motorlarımızı çalıştırıp, mağaranın ağzına yaklaşmamız çok tehlikeliydi. Zaten volkanik bir bölgedeki mağaranın motorlarımızın gürül-

üzerine dayanamayıp çökeceğini biliyorduk.

Birkaç dakika sonra korktuğumuz başımıza geldi. Kayalıklara varmadan denizaltımız dibe oturdu. "Bir kez daha deneyelim," dedim. "Belki birkaç manevrada mağaranın ağzına ulaşabiliriz. Ondan sonrasıysa kolay. Süzülerek aşağı inebiliriz."

"Umarım dediğin gibi olur," dedi arkadaşım. "Yoksa bu gemi konserve ikimize birden mezar olur..."

Başımı sallayıp, "Dua etmeye başla öyleyse" dedim. Sonra da marşa bastığım gibi motorları çalıştırdım. Pervaneler yavaş yavaş dönerken soğuk terler döküyor, elimdeki dümeni bile güç tutuyordum. "Soldan girmeyi deneyeceğim," dedim arkadaşıma. "Orası biraz daha rahat görünüyor."

"Derin Dalgıç" çok becerili bir araçtı. Dönüş açısının son derece kısıtlı olmasına rağmen, kolaylıkla mağaranın ağzına girebildim. Hemen motorları kapatıp, dümeni iki derece sancak tarafına kırdım.

"Bravo doğrusu, çok ustaca bir manevraydı," dedi arkadaşım. "İkimizin de hayatını kurtardın..."

ŞIMDİ işimiz daha kolaydı. Önce mağaranın tabanına kadar inecek, oradan bir geçit bulup, dışarı çıkacaktık. Önceki araştırmalarımız sonucunda, mağaranın altında öyle bir geçit olduğu iyice belirlenmişti. Arkadaşımı uyarıp, haberleşme aracını çalıştırmasını söyledim. Çünkü yukarıda yapılan planlamaya göre, mağaradan çıkar çıkmaz, gemidekilerle konuşup, denizaltıda bir hasar olup olmadığını bildirmemiz gerekiyordu.

Yaklaşık onbeş dakika sonra, adamlarımızın önceden yaptıkları çalışmaların doğru olduğunu anlayacak, mağaranın gerçekten ikinci bir çıkışı olduğunu görecektik. Motorlara yol verip, mağaradan çıkmamız bizim için çok kolay oldu. Şimdi yukarıdakilerle konuşup, film ve fotoğraf çekmeye başlayabilirdik. Arkadaşım haberleşme âletini açıp; mikrofonu bana uzattı. Az önce soğuk terler döktüğüm, "ölüm tehlikesi" atlatmıştık ama, şimdi söyleyecek tek bir söz bile bulamıyordum. "Merhaba," diyebildim sadece. Üstelik o kadar kısık bir sesle konuşmuştum ki, arkada oturan arkadaşım beni dürtüp, "Biraz daha bağır. Aramızdaki uzaklığı unuttun galiba," dive beni uyardı.

"Ne bileyim, düşünemedim" diye yanıtladım. "Aslında bir an önce su yüzüne çıkmayı çok istiyorum. Sinirlerim çok bozuldu."

"Benim de senden aşağı kalır tarafım yok hani" dedi arkadaşım. "Haydi şu film makinesini çalıştır artık..."

Film ve fotoğraf çekme işlemimiz, yaklaşık kırk beş dakika sürdü. Çevreyi kameralarımızla taradık. Bu fotoğraf ve filmler ileride okyanusların taban haritasını çıkarmada, en büyük yardımcımız olacaktı.

ARTIK dönüş yolundaydık. Mağaranın ağzından bir ok gibi çıktıktan birkaç dakika sonra, motorları susturdum. Eğer su yüzüne canlı çıkmak istiyorsak, belirli aralıklarla durup, beklemek zorundaydık. Bunu yapmazsak, "hava ambolisi"ne yakalanır, vurgun yiyebilirdik.

Biyolog dalgıç, bu olayı durgun bir suya atılan küçük bir çakıl taşı ile açıklıyordu. Belirli bir derinlikte ciğerlere çekilen havanın kapsadığı alan, yüzeye çıkıldıkça çoğalıyor, tıpkı çakıltaşı örneğinde olduğu gibi, büyüyordu.

Yüzeye ağır ağır çıkılmadığında ise ciğerlerdeki hava kabarcıklarının gittikçe büyümesine, ciğerleri patlatmasına neden oluyordu. Bu yüzden denize dalan bütün dalgıçlar bu kurala hiçbir zaman gözardı etmezlerdi.

Nitekim, "Derin Dalgıç"ın da su yüzüne çıkması çok ağır oldu. Aşağıda ikimiz de çok heyecanlanmıştık ama, görevimizi de başarmıştık. Denizaltımız "Derin Dalgıç" da bir süre bakımdan geçirilecek, tıpkı bizler gibi, yeni seferlere hazırlanacaktı...

BİTTİ

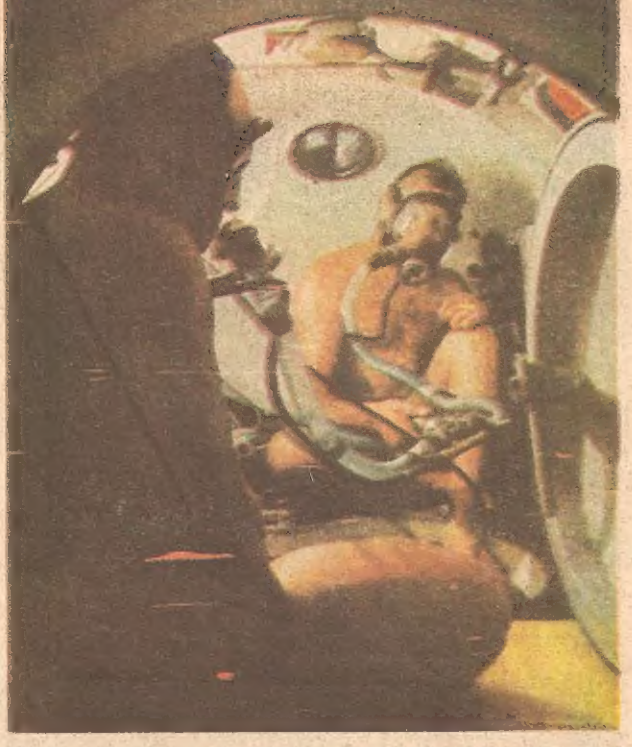

En küçük bir hata, ikimizin de ölümü demek. Hava maskelerimizi gözden geçiriyoruz...

Denize dalmadan önce, "Derin Dalgıç"ı tepeden tırnağa kontrol ediyorum...

Gelecek Hafta: Balonla En Uzun Yolculuk...

ZORLU SINAV

BAŞLARINA NELER GELDİĞİNİ ÖĞRENMEK İÇİN BİRKAÇ SAAT ÖNCESİNE DÖNELİM...
HAYIR! BEN SONRA VİCDAN AZABI ÇEKMEK İSTEMİYORUM.

KONİG DELİ MİSİN? NEREYE?
BAĞLARINI ÇÖZECEĞİM!..

AKLINI KAÇIRMIŞSIN! SEN DE HAVAYA UÇACAKSIN!
HAYDİ ÇABUK!

SERSEM! PLANLADIĞIMIZ YOLDAN KAÇMAK İÇİN ARTIK ÇOK GEÇ. TEK UMUDUMUZ BOĞAZDAN GEÇMEK!
TAMAM!

HAYDİ BAKALIM. LÜBNER'İ İZLEYİN.

SIRP YAMAÇTA DIŞARDAN BELLİ OLMAYAN BİR SIĞINAKTA GİZLENMİŞLERDİ...

ONLARI KURTARMAKLA NASIL BİR SAÇMALIK YAPTIĞININ FARKINDA MISIN?
HİÇ ÖNEMİ YOK. GECE KARANLIKTA GİDERSEK YAKALANMA TEHLİKESİ AZALMIŞ OLUR.

AKŞAMIN İLK SAATLERİNDE...
BEN DIŞARI BİR GÖZ ATACAĞIM. BAKALIM YOL SERBEST Mİ?
ÇAKMAĞINI BANA BIRAK. BİR SİGARA İÇEYİM.

AL, AZ SONRA GÖRÜŞÜRÜZ. ÇOCUKLAR SANA EMANET. TAMAM MI?
BANA GÜVENEBİLİRSİN!

LÜBNER AMMA DA ABARTIYOR. BU KADAR ÖNLEME NE GEREK VAR. SABAHTAN BERİ ELLERİ BAĞLI, PARMAKLARINI KIPIRDATAMIYORLAR.

BU ARADA TİM, YIKINTININ ÇEVRESİNİ ARAŞTIRIYORDU...
BİR DE BODRUMA BAKALIM.

İP PARÇALARI... VAY VAY!
NE? BİR ŞEY Mİ KEŞFETTİN?

EVET.. BAKIN!
BİR ÜNİFORMA DÜĞMESİ. DEMEK HAKLIYMIŞIM. BURAYA GELMİŞLER. İKİSİNDEN BİRİ YA DÜŞÜRDÜ. BU DÜĞMEYİ YA DA MAHSUS BIRAKTI!
EVET, ŞİMDİLİK HER ŞEY ÇOK KARIŞIK. KUŞKULARINDA HAKLISIN SANIRIM.
AAAH! LÜBNER GELMEDİ HALA. ÇOCUKLAR DA UYUYORLAR.
VE... BEŞ DAKİKA SONRA...
HIRR HIRR HIRR.
GÖZLERİNİ KAPAR KAPAMAZ DERİN BİR UYKUYA DALDI. İKİ İZCİ SADECE UYUMA NUMARASI YAPIYORLARDI.
GERÇEKTEN UYUDUĞUNA EMİN MİSİN?
EVET... HER NE OLURSA OLSUN BURADAN ÇIKMAYI DENEMELİYİZ. SU ÇAKMAĞI BİR YAKALASAK.
NASIL OLUR Kİ BU?
KAYALARA DOĞRU SÜRÜNÜRSEK AYAKLARIMIZLA KAYDIRARAK YENİDEN OYNATABİLİRİZ.
SESİMİZ ONU UYANDIRABİLİR!
BELKİ AMA BUNU DENEMELİYİZ. BACAKLARIMIZLA DÜŞMESİNİ ENGELLERSEK SES ÇIKMAZ.
İKİ İZCİ SON DERECE DİKKATLİ VE YAVAŞ HAREKETLERLE TAŞLARA DOĞRU SÜRÜNDÜLER..
DİKKAT! HAYDİ BAKALIM.
TÜH! ÇOK UZAKTA!
PİNG
PİNG

BU ÇAKMAĞI KESİNLİKLE YAKALAMALIYIM.
AH!
PARMAKLARININ UCUYLA ÇAKMAĞI ÇAKTI...
SONRA ATEŞİ DÜĞÜMLERE DOĞRU TUTTU...
ACIYA OLANCA GÜCÜYLE DAYANDI. BAĞIRMAMAK İÇİN DİŞLERİNİ SIKIYORDU...
BİTMEK BİLMEYEN SANİYELERİN SONUNDA...
ÇABUK... SENİ DE...
DİKKAT! LÜBNER GELİYOR.
KÖNİG!
NE? NE VAR?
SEN BÖYLE Mİ. NÖBET TUTUYORSUN?
NE ÖNEMİ VAR? ÇOCUKLAR KAÇMADILAR KI!
İYİ Kİ ÖYLE, YOKSA SENİ DUMAN EDERDİM. ARTIK GİDEBİLİR!
HAYDİ KALKIN BAKALIM!

Sürecek

KAYIP DÜNYADAKİ TUZAK

Adamları koskoca ormanın içinden kurtaracak umutlarından başka bir şey yoktu...

Yere çakılmadan önce, iki dev ağacı biçmiş, sonra da alev almıştı...

DOĞU Avustralya'da Brisbane'in güneyinde, 1200 m. yükseklikteki platoda, Queensland Ulusal Parkı yer alır. Gözalabildiğine uzanan bu topraklar, sık ağaçlarla kaplıdır. Turistlerin yararlandıkları yerler çok güzeldir, ancak bu bölgenin dışında kalan yerler geçit vermeyen çalılar, yüksek, sık ağaçlar ve vahşi görüntülü yamaçlarla doludur.

Queensland'in yerlileri bu ürkütücü, vahşi topraklara **Kayıp Dünya** derler. 19 Şubat 1937'de Avustralya Hava yollarına ait, tek motorlu, küçük V-UHH Stinson uçağı, Sidney'e gitmek üzere Brisbane'den kalktı. Yolda, yolcuları almak için Archerfield'e uğradı. Yeniden havalandığında, mürettebat ve yolcu sayısı yediye ulaşmıştı. Ne yazık ki V-UHH, hiçbir zaman Sidney'e ulaşamadı ve dokuz gün boyunca ne uçaktan, ne uçaktakilerden hiçbir haber alınamadı. Uçak, Archerfield'den havalandıktan sonra, şiddetli bir fırtına bölgesine girmişti. Fırtına dinip ortalık sakinleştiğinde 28 uçak, V-UHH'yı aramak için yola çıkarıldı. Uçaklar denizle kara arasında ne kadar dolaştılarsa da, uçaktan bir iz bulamadılar. Sonvnda V-UHH'nın denize düştüğüne ve battığına karar verildi.

Oysa kırmızı kuyruklu, tek motorlu uçak, fırtınanın şiddetiyle **Kayıp Dünya** platosunun yabaniliği içine düşmüştü. Yere çakılmadan önce, iki dev ağacı biçmiş, sonra da alev almıştı. Uçaktaki yedi kişiden dördü hemen ölmüş, üç kişiyse bir pencereyi kırarak canlarını kurtarmışlardı. İkisi Avustralyalı, üçüncüsü de genç bir İngiliz işadamı olan J. G. Westray'dı kurtulanlar. Hepsi korkunç bir şok içindeydiler. Avustralyalılardan biri, J. S. **Proud** bacağından yaralanmıştı. Ama ötekinin belli bir yarası yoktu. Westray'ınsa elleri ve sırtı yanmıştı.

Kimsenin kıpırdayacak hali yoktu. Derken Westray, tüm gücünü topladı ve yardım bulmak için yola koyuldu. Avustralyalı yerlilerin yeteneklerinden yoksun olduğu gibi, yanık elleri de çok acıyordu. Yine de düşe kalka yoluna devam etti. Bu arada **Proud** ve **Binstead** yanık uçağın yanında, Westray'ın yardım getireceği umudu içinde bekliyorlardı. Günler geceleri, geceler gündüzleri kovaladıkça, iki adam giderek umutlarını kaybedip bitkin hale geldiler.

Bernard O'Reilly, gerçek bir Avustralya yerlisiydi. Güçlü, tuttuğunu koparan bir adamdı. Ulusal Park'ın alçak eteklerindeki küçük evinde yaşıyor, koyunlarını otlatarak yaşamını sağlıyordu. Kayıp uçağın acıklı öyküsünü radyodan dinlemiş ve uçağın plato yakınlarında bir yere düştüğüne karar vermişti. 21 Şubat'ta, komşusu bir kadın, iki gün önce, o çevrede bir uçak gördüğünü söylüyordu. Derken komşu köyde yaşayan kardeşi de uçağı gördüğünü haber verdi. O zamanlar göklerde pek sık uçak görülmediği için, Brisbane yöresi halkı gördüklerini unutmuyorlardı.

O'REİLLY, bir kere karar vermişti. Uçağın enkazını arayacaktı. Yanına bir haftalık yiyecek alarak yola çıktı. Gidebildiği yere kadar kamyonetiyle gitti, ondan sonra yayan olarak yoluna devam etti. Çok yorucu bir yolculuktan sonra, ormanın içerlerine varabildi. Gece olunca, çadırını kurdu ve yattı. Ertesi sabah erkenden gene yola çıktı. Sinekler, böcekler, sürüngenler, bir duvar gibi yüksek ve sık ağaçlar arasında yürüdü, yürüdü. Sonunda yüksek bir tepeye vardı. Buradan, önünde peş peşe sıralanan dorukları görebiliyordu.

Birdenbire yüreği hopladı. Çok uzaklarda, yemyeşil dağ yamacında kahverengi bir leke görünüyordu. Bu lekeyi yangından başka bir şey yapamazdı. Bardaklardan boşanırcasına yağmurun yağdığı bu mevsimde de, yangın ya yıldırım düşmesi sonucu çıkabilirdi ya da yere çarpıp tutuşan bir uçak yüzünden...

O'Reilly, uçağın enkazının bulunduğu yere bakınca, kuşkusu tamamen yok olmuştu. Düşen bir uçaktı. Ancak, kurtulan olduysa, acaba hâlâ sağ mıydı? O'Reilly işte bunu öğrenecekti.

Bu yolculuk güçlü Avustralyalının hayatında yaptığı en güçlü yolculuktu. Tırmanmasını sürdürürken, yolda Westray'ın cansız gövdesiyle karşılaşınca, doğru yolda olduğunu iyice anladı. Artık geri dönüş yoktu. Derken, Proud ve Binstead'in yanına vardı. Bu iki adama yiyecek, su ve biraz da umuttan başka verecek bir şeyi yoktu.

O'REİLLY, bu kez dönüş yolculuğuna geçti. Şimdi çok daha hızlı ilerliyordu. Yorgunluktan çökmek üzereyken Yukarı Brisbane'e vardı, oradan bir at buldu, bir süre sonra da kamyonetine vardı. Sonunda şaşırtıcı haberini dünyaya iletecek telefona erişmişti.

Proud'la Binstead'in kurtuluş öyküleri başlıbaşına bir serüvendi. Doktor ve üç adamla birlikte O'Reilly de kaza yerine dönmüştü. Bu arada gönüllü olarak da kurtarma işlemine katılanlar oldu. Ne var ki, 80 kişiden ancak 5'i uçağın yanına varabildi. Proud ve Binstead'in yeniden uygarlığa dönmelerini sağlamak için herkesin yardımı gerekliydi.

Westray'i düşüp kaldığı yere gömdüler. Ancak tüm dünya onun yiğitliğini öğrenmişti. Kaza kurbanlarını almıştı. Ama iki adam basit, ama güçlü, inançlı bir Avustralyalı adam sayesinde yaşama dönmüşlerdi. Bernard O'Reilly, Kayıp Dünya Platosu'nu tek başına yenmişti.

Westray tüm gücünü toplayıp, yardım aramaya koyulacaktı...

YAŞASIN!..
BAHAR GELDİ.

KUŞLAR CIVIL,CIVIL...
ÇİÇEKLER
AÇTI...

HAVA ISINDI...
KARLI GÜNLER
GERİDE
KALDI!

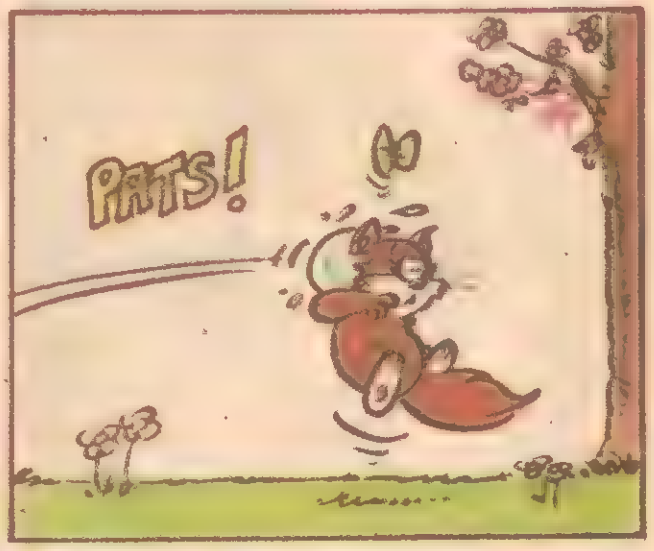
PATS!

AMA, AMA:..BU
BİR KARTOPU!

BU HAVADA
NASIL OLUR
ANLAMIYORUM.

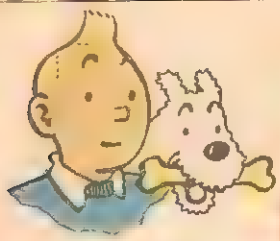

EN GÜZEL SERÜVENİ

Tenten İstanbul'da

HADOK'un üzüntü dolu haykırışları, sonraları sevinç çığlığına dönüştü. Bu harita, hazinenin bulunduğu adanın planı olmalıydı.

Karabin ve öteki serserilerin kavuşmayı düşledikleri, Temistokl Paparanik'in sakladığı Tetaraga altınları bu adada bulunuyordu.

Tassika Adası'na varmak için ivedilikle harekete geçmeleri gerekiyordu.

Profesör, arkadaşlarını beklerken papağan dostu Romulüs'le çene çalıyordu...

ALTIN POST'a ulaştıklarında bir ziyaretçiyle karşılaştılar: Turnesol daha önce kararlaştırdıkları gibi gemiye gelmişti. Üstelik artık içi de rahattı; çünkü sonunda yeni enerji kaynağını bulmuş ve ona Trifoniol ismini vermişti. Profesör arkadaşlarını beklerken Romulus'le çene çalmıştı. Kaptan ise ona, çok önemli bir iş peşinde olduklarını, bir hazinenin söz konusu olduğunu boş yere anlatmaya çabalıyordu... Onun açıklamalarını, Boncuğun havlamaları kesti. Boncuğun ayakları simsiyah olmuştu. Bu bir alarm işaretiydi. Tenten bir çığlık attı: "Mazot bu!"

Yefime —henüz sadık olduğu sanılan tek tayfa oydu— makine dairesindeydi. Mazot depolarının bütün vanalarını sonuna kadar açmıştı. Tassika'ya gitmeye karar verdikleri için onları engellemek istemişti. Kaptan, bazı önlemler alarak, zararın önüne geçeceğine onları inandırmaya çalışırken, Tenten,

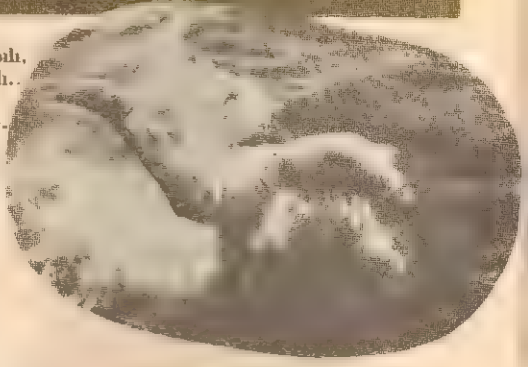

Yefime, iri yapılı, güçlü bir adamdı.. Ama Tenten de, judonun tüm inceliklerini biliyordu. Sonunda Yefime denize uçtu.

tayfanın üzerine atıldı. Yefime iri, sağlam yapılı, güçlü bir adamdı. Tenten'in kemiklerini kırmaya hazırlanıyordu. Oysa Tenten judonun bütün inceliklerini biliyordu. Hızlı hareketlerle son bir omuz darbesi indirdi... Yefime'nin ağır bedeni güverteden denize uçtu.

İşte o sırada Profesör Turnesol sahneye çıktı. Yaşlı bilginin yüzünde garip bir gülümseme vardı. Cebinden küçük bir kutu çıkardı. Kutu kırmızı haplarla doluydu. Bunlar, "Süper Trifoniol" haplarıydı! İşte Profesör bu hapları bulmak için laboratuvarından ayrılmamak için direnmiş ve yolculuğun başında arkadaşlarına katılmamıştı. Profesöre bakılırsa gemide kalan mazota bu haplardan bir - iki tane atmak Tassika'ya olağanüstü bir hızla ulaşmaya yetecekti. Hadok ise, bu zırvalarla yitirecek zamanının olmadığını söylüyordu. "Ancak 200 litrelik yakıtımız kaldı. Tassika'ya gitmek için en azından bunun iki misli ister" dedi. Fakat, Turnesol buluşunun gücüne kesinlikle inanıyor ve bunun harikalar yaratacağını söyleyip duruyordu. Sonunda Kaptan, başka bir çözüm yolu gözükmediği için razı oldu... Oldu ama, bir - iki hap yerine kutunun tümünü yakıt deposunun içine boşattı.

Altın Post ardında kızıl dumanlar bırakarak bir füze gibi fırladı. Bu sırada Dupon(dt) kardeşler bulaşık yıkıyorlardı. Düğün şöleninden arta kalan bulaşıkları yıkamak zorunda kalmışlardı. Çünkü, Tenten motosiklete atlayıp gidince, han sahibi onları rehin almış, elleri boş kalmasın diye de bulaşıkları yığmıştı önlerine.

PROFESÖR TURNESOL'ün harika buluşu sayesinde Altın Post rekor sayılacak bir süre içinde Tassika'ya vardı. Paparanik'in planındaki kıyıyı bulmak kalmıştı yalnızca. Birden gökte bir helikopter

belirdi. Adanın üstünde bir tur attı ve "Altın Post"a doğru yöneldi.

"Bu uçan böcek bizden ne istiyor?" diye söylendi Kaptan Hadok. Ne Tenten ne de Klodyon onun bu sorusunu yanıtladılar. Çünkü her ikisi de gözlerini Turnesol'ün sarkacına dikmişler, onu izliyorlardı. Sarkaç hızla bir o yana bir bu yana sallanmaktaydı. "Altın var! Burada altın var!" diye bağırdı Profesör. Altının yerini bulmuşlardı. Artık Paparanik'in bıraktığı hazineye kavuşacaklardı.

Klodyon, kamaraların birinde Paparanik'in dalgıç gereçlerinin olduğunu anımsadı. Tahmin edeceğiniz gibi, denize dalma onuru Tenten'in oldu.

Tenten dalarken Kaptan Hadok heyecanını gizlemek için şakayla karışık : "Aman denizkızlarına dikkat et!.." diye seslendi.

Tenten mavi suların derinliklerinde ilerlemeye başladı. Deniz kabuklarıyla kaplı bir sandığa ulaşana dek sarp kayalıklardan, yosunlarla kaplı mağaralardan geçti. Sonunda sandığı buldu... Artık yalnızca sandığı açmak kalıyordu.

Tenten bunu başardı... Sandığın kilidi açılmış; yosunlar, kırık dökük vazolar arasında altın külçeleri parlamaya başlamıştı. Bu, Tetaraga altınıydı... Paparanik'in altınları yani...

Tenten hemen bir altın çubuk aldı ve Kaptan Hadok'a göstermek üzere gemiye çıktı.

Tenten sandığı gemiye çıkarmak üzere yeniden denize daldığında, bir lastik bot, "Altın Post"a yanaştı. Lastik botun içinde; Bay Karabin, Angorapulos, ve haydut suratlı bir, iki kişi daha vardı. Az önce helikopterle adanın üzerinde uçanlar onlar olmalıydı. Sessizce güverteye çıktılar.

Hadok, arkasını döndüğünde artık çok geçti. Angorapulos tabancasını Kaptan, Profesör ve Klodyon'un bulundukları yöne doğrultmuştu.

Angorapulos tabancası Kaptan'a çevirdi.

Kaptan Hadok eline bir kürek sapı kaptığı gibi ağzına gelen küfürleri sallamaya başladı. Hemen ardından işler karıştı. Bir ağ Kaptan Hadok'un kafasına indi. Bir istakoz gibi yakalanmıştı. "Sizi uyarmıştım Kaptan Hadok" dedi Karabin, "Eğer bu gemiyi bana satmaya İstanbul'da razı olsaydınız..."

Tenten sudan çıktığında, karşısında Karabin'i buldu.

Tenten ise sudan ikinci çıkısında Karabin ile burun buruna geldi. "Bu serüveni sonuna değin izlemeyi bir görev edinmiştim. Ne yazık ki, Bay Tenten, bu iş sizin için kötü bitti." Karabin bu küçük konuşmasını bitirirken bir silah patladı! Sonra iki... sonra üç... Tenten denize yuvarlandı.

"Katiller! Katiller!" İki iri adam tarafından iyice etkisiz duruma getirilen Hadok böyle bağırıyordu.

Her şey bitmişti.

Bay Karabin'i Temistokl Paparanik'in altınını alıp kaçmaktan kimse alıkoyamazdı.

Tenten? Ona neler olmuştu?

Hadok kendini suçluyordu, tüm bu olanlar onun yüzündendi... Tenten'in Yunanistan'a gelmesi, suya dalması... Kaptan, alt kamarada yakınırken güvertede Karabin'in adamlarından biri bir kutu dinamitin fitilini ateşlemekle uğraşıyordu. Karabin, "Kaptan gemisiyle batacak. Gelenek ve önlem kurallarına göre, bu böyledir" diye alaylı alaylı söylendi.

Elbette Bay Karabin her şeyi düşünmüştü; her şeyi... Yanlızca bir polis botu dışında... Teknenin güvertesinde Dupond ve Dupont ve de Attila vardı. "Altın Post"un tayfalarından biri, İstanbul'a geldiklerinden beri kahramanlarımızı izliyordu. Bir düşman mıydı? Bir casus muydu? Hayır!.. Yalnızca bir Türk polisiydi.. Komiser Attila Bolduk uzun zamandan beri saygıdeğer Bay Karabin'in peşindeydi.

Sürecek

SON TALİMATLARDAN SONRA ŞEF ADAMLARINA KASABAYA SALDIRI EMRİ VERDİ...

UGH(!)

Çevirisi : İleri ! Solukyüzlülere ölüm ! Kafa derileri savaşçılarımın başını süsleyecek.

RED KİT
5
MAVİ AYAKLILAR

AVÇ ! GERİ TEPTİ !

BÜYÜK DEDEM BUNU BİZANS'IN KUŞATMASINDA KULLANMIŞ.

BLAM !

HAYAKSİ ! OYSA PROSPEKTÜSTEKİ TALİMATI AYNEN UYGULAMIŞTIM.

CRAC !

REZALET ! BİR AYNA DAHA KIRILDI. ETTİ 14 YIL UĞURSUZLUK !..

BU ARADA...

YENİ SAVAŞ TEKNİKLERİNİ UYGULAMA ZAMANI GELDİ.
VOLA, VOLA, VOLA!
O DA NE OLA?
TEPENİN GERİSİNE ÇEKİLİN!
GİDİYORLAR. İLK AŞAMADA BİZ YENDİK.
YIPPEE!

ARDINDAN SİHİRBAZ, ÖNCE ATLARIN SONRA DA SAVAŞÇILARIN YARALARINI SARDI...

SAVAŞÇILARIMIZ KORKUNÇ BİR OYUNUN KURBANI OLDULAR. HIK! AMA SOLUK YÜZLÜLERE BUNU FENA ÖDETECEĞİZ. HIK!

BİRAZ SONRA İLK ALEVLİ OKLAR KASABAYA DOĞRU...

...YOLA ÇIKTI BİLE...

ATEŞİNİ RİCA EDEBİLİR MİYİM, KOVBOY?

SAĞOL, KOVBOY!

SNIF.. SNIF.. BURNUMA YANIK KOKUYOR.

KARIM PASTA YAPIYOR. GENE DİBİNİ YAKMIŞTIR.

BLAM!

SALOON

SLER KÖTÜ RED KİT. SUYU-
MUZ BİTTİ.
ÇABUK BANA BARIN PATRONUNU ÇAĞIRIN!

REZALETİN DİK ALASI! BÜTÜN BİRA STOKLARIMI ERİTTİNİZ.
MERAK ETME. DAHA ON FIÇI SİYAH BİRA VAR.

Hasan KIYAFET'in Bir Hikâyesi

BAYGÖBEK

Resimler: Semih POROY

BAYGÖBEK, Kilerdibi ailesinin en tombul, en güçlü faresiydi. Yer, yer, doymaz; birikmişini yarına koymazdı. Onunla kimse sofraya oturmak, azığını bölüşmek istemezdi. Çünkü herkes bir yiyene dek o iki, herkes bir içene dek o üç içerdi. Aldığını vermez, gittiği yerden kolay gelmezdi.

Bir gün kız arkadaşı Zarkulak'a övündü:

— Benim girmediğim delik, çıkmadığım tavan yoktur. Ne çeyiz sandıkları delmişimdir. Ne ambarların dibini bulmuşumdur. Var mısın, bu akşamüstü birlikte çıkalım. Bildiğim bir taze gelin sandığı var... İçi fındık, fıstık dolu. Yiyelim, eğlenelim, sonra evimize gelelim, dedi.

Zarkulak kahkahayla zıpladı.

— Ah sevgilim, bayılırım. Ömrümde hiç taze gelin sandığına girmedim. Haydi haydi girelim. Ne var, ne yok görelim!

Baygöbek'in küçük kardeşi Pisbıyık ile amca oğlu Kılkuyruk da peşlerine takıldılar:

"Uzaklara gitmeyiz, hiç gürültü etmeyiz. İğne deliğinden girer, anahtar deliğinden çıkarız. Gözcülük yapar, gelen gidene bakarız," diye mızırdandılar.

Baygöbek onları götürmek istemedi. Epeyi düşündükten sonra ilk görüşünde direnmedi.

GECELER

Ömrümüz hasretle bitse de
Geçmiyor, geçmiyor geceler
Yıl dolsa, ayrılık yetse de
Geçmiyor, geçmiyor geceler...

Pullu bir duvaktır poyrazda
Yıldızlar titreşir ayazda
Ve ninem sayıklar namazda:
Geçmiyor, geçmiyor geceler...

Geceler başımda oyadır
Seyrine doyulmaz dünyadır
Geceler bir garip rüyadır
Geçmiyor, geçmiyor geceler...

Şinasi ÖZDENOĞLU

BAYGÖBEK taze gelin sandığının önünde durdu. Seyrek bıyıklarını oynattı. Beri öte bir-iki koşturdu. Cilalı sandığı iştahla kokladı:

— Ohh... Mis gibi ceviz kokuyor. Pastırma da mı var ne? Durun bakayım, sucuk kokusu bile aldım galiba...

Zarkulak, sevgilisinin hünerine kıvançlı, cızzıt vızzıt hopladı:

— Ağzım kokarsa koksun... Doyana dek sucuk yiyeceğim, pastırma yiyeceğim.

— Pisbıyık bir çırpıda sandığın tepesine çıktı. Anahtar deliğini yokladı:

— Ohoo, anahtar deliği han gibi... Bana eyvallah, ben giriyorum.

Kılkuyruk kuyruğunu titretti:

— Anam, sevincimden bayılacağım. Kim bilir daha neler var...

Baygöbek göbeğini ovuşturdu. Öfkeli öfkeli bir Kılkuyruk'u, bir Pisbıyık'ı dişledi. Onlar ciyak ciyak bağırıp kaçıştılar. Bir gözü sevgilisinde:

— Ben adamı işte öyle bağırtırım. Zaten böyle şeyleri yemek için benim gibi güçlü olmak gerekir. Gel sevgilim, girelim. Girelim de muradımıza erelim.

Zarkulak, nazlı göz süzdü. Kulaklarını titretip Baygöbek'in göğsüne başını yasladı:

— Senin yanında olmak bana güven veriyor.

Baygöbek tel bıyıklarını Zarkulağın karnına, yüzüne sürdü. Kabadayıca:

— Girelim sevgilim, karnın zil mi çalıyor? Öhö öhö öhöö, diye güldü.

Zarkulak, zıplayıp sandığın tepesine çıktı. Anahtar deliğini yokladı. Azıcık kalçası acıdı. Deliğe zırp girip gürp çıktı:

— Gel sevgilim gel. Gel ki keyf edelim. Başka kimseyi içeri almayalım. Başbaşa yaşayalım burada.

Baygöbek bir-iki denedi, başaramadı. Şişman olduğundan sandığın cilalı yüzüne tırmanmakta güçlük çekiyordu. Sıkıntılı ofladı:

— Ah şimdi Kılkuyruk'la Pisbıyık burada olsalar, arkamdan iterlerdi, diye söylendi.

Turşu küpünün ardından iki cılız ses:

— Biz buradayız. Gelelim mi, gelelim mi?

Baygöbek sevindi:

— Ne duruyorsunuz be, elbette gelin... Tez olun bakayım!

Baygöbek binbir güçlükle kendisini anahtar deliğinden içeri tepti. Tepe üstü fındık, fıstık yığınının üstüne düşünce ağrısını, acısını unuttu. Orasının burasının sıyrığına, çiziğine bakmadan tepiştirmeye başladı. Öteki fareler kolayca girmişlerdi. Ürkek, ucundan kıyısından bir-iki fındık da onlar kırmaya başlamışlardı. Baygöbek kendine geldi. Tek gözü kapalı:

— Bana bakın, az yiyeceksiniz ha! Burası hep benim. Zarkulak'la benden artanı yiyeceksiniz. Çekilin, çekilin şöyle! Al üç fındık sana, iki fındık sana. Bir tane fazla alırsanız gözünüzü patlatırım! Bunların tümü benim. Ben buldum... Cevizlere el sürmeyeceksiniz. Ceviz benimle Zarkulak gibiler içindir. Herkes yiyemez anladınız mı? Yalnız bizim içindir...

Zarkulak alındı:

— Sevgilim bu kadar yemişi yalnız biz yiyip bitiremeyiz. Bırak onlar da yesinler. Üstelik birisi kardeşin, birisi amca oğlun.

Baygöbek sandığın içine girince değişmişti. Öfkeyle sivri dişlerini gösterdi:

— Bana bak elinin hamuruyla her işe karışma! Burada ben ne dersem o olur. Sandık benim anlıyor musun, benim! Tümünü ben yiyeceğim. Sana da sayılı vereceğim... Öte çekil bakayım!

Zarkulak, suçlu yutkundu:

— Cızzıt vızzıt, kızma sevgilim. İstemiyorsan yemem.

Baygöbek bir yandan ötekilerinin gözünü bakıta bakıta yiyor, bir yandan

— Ben güçlüyüm, ben büyüğüm. Sizin gibi ufak tefeklerin doyduğuyla [illegible], sizin yattığınız yatağa sığ[illegible] anlıyor musunuz? Alın neyse üçer fındık daha veriyorum. Ötesine el surerseniz elinizi kırarım haa!

Baygöbek aksırana tıksırana dek yedi. Bir ara soluğu tıkanır gibi oldu. Yandaki kınalı yün çorapların yumuşaklığına yan verdi. Şöyle azıcık kestireyim de sonra kalkar yine yerim dedi. Yatar yatmaz da horlamaya başladı.

ÇOK geçmeden sandığın kapağına bir el uzandı. Kapak tıkırdadı, bir kedi miyavlaması duyuldu. Zarkulak, Kılkuyruk, Pisbıyık fırladılar. İvedi Baygöbeği uyandırdılar. O, uyku sersemliğiyle:

— Yemeyin, yemeyin!.. Bir fındık daha kıranın çenesini kırarım, diyordu.

Zarkulak can telaşında:

— Cızzıt vızzıt aman sevgilim kaç! Tehlikedeyiz, tüy! dedi ve savuştu.

Baygöbek deliye döndü. Bir o yana bir bu yana seğirtti. Anahtar deliğine başını soktu, gövdesi sığmıyordu. Karnı davul gibi şişmişti. Ötekiler çoktan çıkıp savuşmuştu. Ofladı pufladı; ah etti vah etti, olmadı. Oysa aynı delikten az önce sığmıştı. Açgözlülüğüne, çok yemesine bin pişman döneledi. Bu sırada sandık kapağı açıldı. Gelin ince bir çığlık atıp kediyi çağırdı. Baygöbek geç kalmıştı.

Dışarı çıkamadan, Tekir onu buluverdi...

ÇOBAN ALDATAN

Bahar gelmiş yürüyorum
Renk renk açmış
Çiçeklerin içinde
Yürüyorum, arkamdan:
"Hişt hişt" diyor biri bana
"Hişt hişt" diyor bul beni.

Bakıyorum akşamüstü
Ağaçta mı yerde mi
Otların içinde mi
"Hişt hişt" diyor biri bana
"Hişt hişt" diyor bul beni.

Aziz KARADENİZLİ

Baygöbek geç kalmıştı. Dışarı çıkamadan, Tekir onu buluverdi...

BAYTEKİN'İN SİLÂH FABRİKASI VE CEPHANELİĞİNİ ELE GEÇİRDİĞİ, BİR SUBAY TARAFINDAN MİNG'E İLETİLDİ. MİNG "ONLARI MAHVEDİN" DİYE KÜKREDİ. "ÇABUK TOP TANKLARINI ÜZERLERİNE SALIN!"

MİNG'İN MEKANİZE BİRLİKLERİ BAYTEKİN VE ADAMLARININ BULUNDUĞU FABRİKAYA SALDIRDI. ANCAK SALDIRI, GELİŞMİŞ BİLİMSEL SİLÂHLAR VE BÜYÜK BİR ELEKTRİK GÜCÜYLE KARŞILANARAK PÜSKÜRTÜLDÜ.

MİNG'İN GENERALİ "BIRAKIN ONLARI HAVA TORPİDOLARI VE KİMYASAL SİLÂHLARLA YOK EDEYİM" DİYE ADETA YALVARDI. "OLMAZ!" DEDİ MİNG, "KENDİ SİLÂH VE CEPHANELERİMİZİ YOK ETMEYİ GÖZE ALAMAYIZ. KALELERİNDE DELİK AÇACAK BİR FARE GÖNDERECEĞİM, ONLARA.

MİNG'İN EMRİYLE KASA FARESİ DİYE TANINAN PİTAL, HAPİSTEN ÇIKARILARAK...

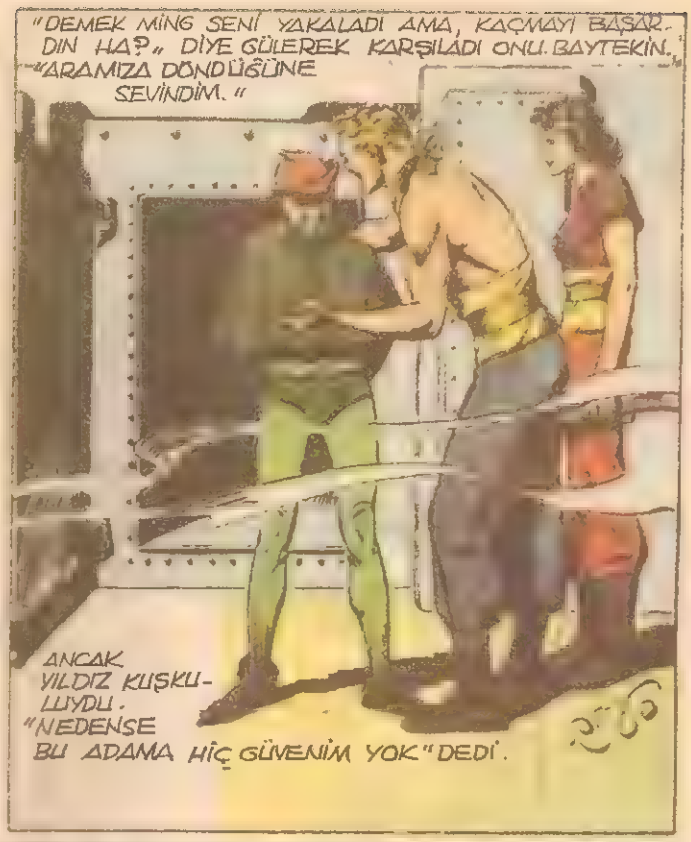

ARMAĞAN YAĞMURU 83

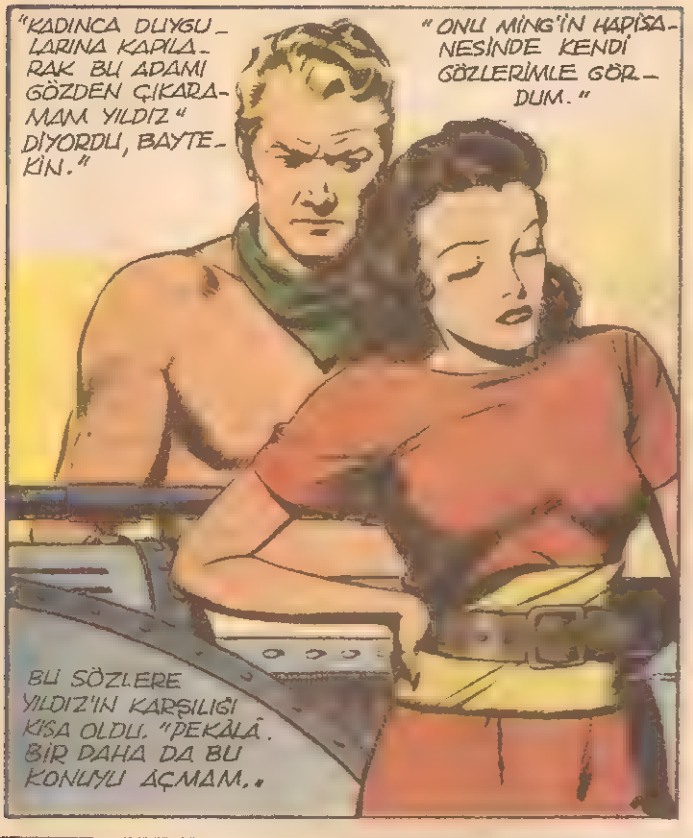

Sürecek.

TELEVİZYONLAR, WALKMAN'LER DAĞITIYOR

ÇOK ŞEY BİLEN KÖPEK

Gün boyu, koca ormanda dev ağaçları devirmekle uğraşıyordu...

AAY! Eğer bu imdat çığlığı değilse, benim de adım Dürüst Sullivan değil!"

Bölgelerdeki Çam Odun Kampı'nın en genç oduncusu olan ve kendisine Dürüst diye ad takılmış bulunan Rod Sullivan, baltayı tutan kolunu indirip olanca dikkatiyle dinledi. Koca ormanda tek başına, dev bir ağacı devirmekle uğraşıyordu. Bir süre yalnızca yakındaki nehrin sesini duyabildi. Derken suların sesinden ayrı, boğuk, umutsuz bir ses, hafifçe kulaklarına ulaştı.

Dürüst artık bir an bile oyalanmadı. Ormanın çalıları arasından yıldırım hızıyla geçerek nehrin kıyısına vardı.

Bir tek bakış, olup biteni anlamaya yeterliydi. Nehrin orta yerinde ağaç kabuğundan yapılmış, zayıf bir kano vardı. İçinde yaşlı bir adam oturmaktaydı. Adam küreği kaybetmiş, kano tümüyle suların denetimine girmişti. Daha da beteri, bir yığın kocaman ağaç kütüğü suların üzerinden adamın olduğu tarafa doğru yüzmekteydi.

Dürüst, hemen harekete geçti. Bir sıçrayışta, kıyıya en yakın kütüğün üzerine kondu.

Ağırlığı kütüğe binince, kütük fena halde sallandı. Delikanlı suya düşmesine güçlükle engel olabildi.

Bir kere kendini dengeledikten sonra, oradan ikinci kütüğe sıçradı. Oradan da üçüncüsüne. Her sıçrayışı onu sürüklenen kanoya daha çok yaklaştırıyordu. Dürüst, kocaman bir sıçrayış daha yaptı, dördüncü kütüğe ulaştı. Kütük öyle fena sallandı ki, genç adam düşmemek için iki bacağını açıp kütüğün üzerine ata biner gibi oturmak zorunda kaldı.

Kütüğün tam ucundaydı. Baltasını ileriye doğru uzattı. Balta, kanonun kenarına takıldığı anda:

"Yakaladım!" diye soludu.

Ama sevinmekte pek acele etmişti. Bir akıntı, kanoyu uzağa sürükleyiverdi.

Dürüst'ün ağzından umutsuz bir soluk kurtuldu. Baltanın keskin kenarı kanoyu yakalayacağı yerde, incecik gövdesini kesivermişti. Şimdi kanonun yırtık tarafından içine sular doluyor, yaşlı adam avazı çıktığı kadar bağırıyor, tekne gittikçe sulara gömülüyordu.

"Yüzme bilmiyorum!" diye haykırdı adam.

Dürüst, bir küçük şanssızlığın kendi kurtarma girişimini baltalamasına izin verecek insanlardan değildi. Kütüğün üzerinden kendini kaldırdığı

gibi suya fırlattı, kanoya doğru yüzmeye başladı. Vakti çok azdı. Kano kenar çizgisine kadar suya gömülmüştü bile. Her saniye daha çok batıyordu. Derken yaşlı adam sularla boğuşmaya başladı.

Dürüst, güçlü kulaçlarıyla suları yararak ilerliyordu ama, adamın yanına vardığı zaman onun sulara gömülüp görünmez olduğunu farketti. Yıldırım gibi çamurlu suların altına daldı.

Kütüklerden bir tanesi son hızla üzerine doğru geliyordu. Ondan kaçmak için kendini yana attıysa da geç kalmıştı. Koca kütük kolunu sıyırarak geçti ve omzundan dirseğine kadar olan kısmın uyuşmasına yol açtı.

Dürüst, dişini sıktı. Durumu zordu ama, kurtarma girişiminden vazgeçmek bir an bile aklına gelmiyordu. Nehrin sularını eliyle yoklayıp araştırırken, parmaklarına yün bir ceketin değdiğini hissetti.

Ceketi yakaladığı gibi olanca gücüyle yukarı çekti. Yaşlı adam yavaşça yükseldi, başı suyun dışına çıktı. Baygındı. Bütün ağırlığı Dürüst'ün omuzlarına binmiş durumdaydı.

GENÇ oduncu, yükünü peşinden sürükleyerek kıyıya doğru yüzmeye başladı. Bir kolu, yediği darbeden, işe yaramayacak hale gelmiş olduğu için, akıntıya karşı yol alması hiç de kolay değildi.

Sonunda kayalık kıyıya varıp yaşlı adamı taşların üzerine yatırdığında, kendinden geçmesine ramak kalmıştı. Ama bununla birlikte, yine de ilkönce kanodan kurtardığı adamı düşündü.

Onu tanıyordu. Kampın biraz ilerisindeki küçük kulübede oturan, Charlie adlı bir altın arayıcısıydı.

Bereket versin ki, adam hâlâ hayattaydı. Alnında çirkin bir çürük görünüyordu. Yüzen kütüklerden birinin çarptığı yer.

Dürüst Sullivan, üzerine doğru eğildiği sırada Charlie bir şeyler mırıldandı.

"Griff biliyor..."

Dürüst, şaşaladı. Griff, Charlie'nin köpeğinin adıydı. Ne bilebilirdi bir köpek? Konuşamazdı ki! Bildiği şeyi Dürüst'e nasıl söyleyebilirdi? Ama daha o soru soramadan, Charlie boğuk bir sesle tekrar fısıldadı.

"Griff'e göz kulak ol!" diye yalvardı.

"Olurum," diye söz verdi Griff. "Bana güvenebilirsin, Charlie. Üzülme sakın. Griff'e çok iyi bakarım. Ama neyi biliyormuş, onu anlat bana. Griff ne biliyor?"

Ama Charlie artık karşılık verebilecek halde değildi. Dürüst Sullivan, onu ayıltmak için boş yere uğraştı durdu. Sonunda baygın altıncıyı kollarına aldı, kamp yerine kadar taşıdı.

"Acele doktor gerekli," dedi oradaki memura. "Bence telsizle hemen hastaneyi ara. Bir cankurtaran uçağı yollarlar. Bu arada benim de yerine getirmem gereken bir sözüm var. Sonra görüşürüz."

Kanodan kurtardığı adam, Charlie adlı bir altın arayıcısıydı.

Dürüst, oradan çıkınca dosdoğru Charlie'nin kulübesine yollandı. Yürürken bir yandan da Griff'in bildiği şeyin ne olabileceğini düşünüyordu. Kulübe görününceye kadar, kafasındaki bu soruya yanıt bulamamıştı.

Kapının demirini kaldırıp içeriye girerken, "Eh, belki Griff bana şu ya da bu biçimde anlatır ne bildiğini," diye düşündü.

Adımını atıp içeriye girdi ve girer girmez olduğu yerde donakaldı. Charlie'nin kulübesi her zaman pırıl pırıl, tertemiz ve düzenli olurdu. Oysa şu anda, sanki içerisinden tayfun geçmiş gibi bir hali vardı.

"Belki de Griff tasmasından kurtulmuştur," dedi kendi kendine. "Ama öyle olsa, hâlâ burada, bu kulübenin içinde olurdu. Oysa pencere kapalı, kapı da az öncesine kadar sürgülü olduğu halde, köpek görünürlerde yok. Nasıl çıkabilirdi?"

Birden aklına yepyeni bir fikir geldi. Kapıdan çıkıp kulübenin çevresindeki topraklara bakmaya başladı. İz bulma ve iz sürme konularında, genç oduncu tıpkı bir Kızılderili kadar yetenekliydi. Birkaç dakika içinde de aradığını buldu. Bu eve biri girmişti. Charlie çıktıktan sonra. Bulduğu izlere bakılırsa, içeriye giren adam, tabanı çivili oduncu çizmelerinden giymişti. Köpeği de kulübeden çıkarıp sürükleyerek götürmüştü!

"Demek Griff kaçırıldı," dedi kendi kendine. "Belki de Charlie benden köpeğine bakmamı istediğinde böyle bir şeyden kuşkulanıyordu. Eh, Charlie'yi yarı yolda bırakacak değilim. Köpeğini kaçıran o herifi bulup Griff'i geri alacağım!"

DÜRÜST Sullivan, önce kulübenin içini aramaya koyuldu. Ama burası daha önce zaten dipten bucağa aranmıştı. Yeni bir bilgi edinmeye olanak yoktu. Sonunda vazgeçip kapının çevresindeki izleri incelemeye döndü. Bunların da yardımı pek az oldu. Çünkü izler evden oniki metre kadar uzaklaştıktan sonra görünmez oluyordu.

Devamı 25'inci Sayfada

Genç oduncu, "Köpeği bulmak pek de kolay olmayacak galiba," diye mırıldandı.

Tam o sırada aklına parlak bir fikir geldi. Kampa döndüğünde yüzü biraz daha neşeliydi. Griff'i kaçıranı bulmak için bir yol düşünmüştü. Charlie'ye verdiği sözü tutmanın birinci adımı da bu olacaktı.

Kampa vardığında, temizlikçinin yemekhanede yerleri silmekte olduğunu gördü. Adam bir yandan, "Oduncular yemeğe gelmeden burayı dünyada bitiremeyeceğim!" diye yakınıp duruyordu.

"Ben yardım edeyim," diye gönüllü oldu Dürüst Sullivan.

Az sonra yere diz çökmüş, taşların üzerine sabunları yayıp duruyordu. Temizlikçi onun yaptığı işi beğeni dolu bakışlarla izledi. O farkında değildi ama, aslında bu yapılanlar, Dürüst'ün köpeği bulmak için yaptığı planın bir parçasıydı. Az sonra dışardan sesler ve uğultular gelmeye başladı. Karınları acıkan oduncular, Dürüst'ün yerleri silmekte olduğu yere doğru yaklaşmaktaydılar.

Ötekilerin bir metre ilerisinde yürüyen ilk oduncu kapıdan daldığı anda, Dürüst'ün oraya bıraktığı sabun kalıbına basıverdi. Ayakları altından ileriye doğru uçtu, adam sırtüstü, duvarları sarsan bir gümbürtüyle yere yıkıldı. Arkasındaki iriyarı iki oduncu, onun çarpmasından kurtulamayacak kadar yakınında oldukları için kendilerini zamanında kurtaramadılar. İkisi birlikte, ilk düşenin üzerine devrildiler. Ötekiler de içeriye girdikçe, sağa sola, çaresizlik içinde kayıp duruyorlardı. Az sonra kapının eşiğinde debelenen, haykıran oduncular dan oluşmuş bir tepecik meydana geldi.

Dürüst hemen ayağa fırlayarak, "Özür dilerim, çocuklar!" diye seslendi onlara. "Galiba yerleri biraz fazla sabunlamışım!"

Kımıldayan tepeciğin altlarında bir yerden bir çift bacak dışarıya uzandı. Dürüst orada durmuş, havada daireler çizen ayakların altındaki çivilere bakmaktaydı.

Tümseğin dibinden, "Çıkarın beni buradan!" diye bir ses geldi.

Ustabaşıydı bağıran. Jake Fallon adlı bir adam. Dev gibi bir adam! Ayağı Dürüst'ün suratına çok yakın bir yerde sallanıyordu. Dürüst hemen harekete geçti, sallanan ayağı bileğinden yakaladı, olanca gücüyle dışarıya doğru çekti.

Jake Fallon debelenen insan yığının arasından sıyrılıp çıktı ve yere devrildi.

Dürüst onu, pek de yumuşak sayılamayacak bir hareketle tutup ayağa kaldırdı.

Adam kendisine bağırmaya başladığı anda. "Kes sesini, Jake!" dedi ona. "Belki de o sabun kalıbını oraya bilerek bırakmış olabilirim!"

"Ne halt etmeye?" diye homurdandı ustabaşı.

"Çünkü belli birini arıyorum da ondan. Aradığım adam hakkında tek bildiğim şey, tabanındaki çivilerden bazılarının çıkmış olduğu. Charlie'nin kulübesi önündeki izlere bakarken anladım bunu."

"Bunun benimle ilgisi ne?" diye sordu adam.

"İlgisi? Senin tabanında da tam aynı çiviler eksik! Belki de bana Charlie'nin köpeğini neden kaçırdığını söylemek istersin!"

Ustabaşının kısılmış gözlerinde tedirgin bir parıltı dolaştı.

"Neden söz ettiğini anlamıyorum bile," dedi. "Benim köpekten möpekten haberim yok, bir aydan beri de Charlie'nin kulübesine uğramadım. Ama, bak seni uyarıyorum, Sullivan! Yolumdan çekil, yoksa sen de Charlie'den beter hastanelik olursun!"

Dürüst başka bir şey söylemeden dönüp uzaklaştı.

USTABAŞININ yalan söylediğini biliyordu. Kendini korumak için daha yeni yalanlar da bulup söyleyeceği ortadaydı. Griff'in başına geleni bu adamdan öğrenmeye olanak yoktu. Ama hayvanın yerini bulup Charlie'ye verdiği sözü tutmanın bir yolu daha vardı elbette.

Yemek boyunca oduncular genellikle, kendine gelemeden uçakla hastaneye götürülen Charlie'den söz edip durdular. Dürüst Sullivan da, yaşlı adamı nasıl kurtardığını anlattı, ama adamın "Griff biliyor," dediğini kimseye söylemedi.

Bir yandan konuşurken bir yandan da gözünü Jake Fallon'dan ayırmıyordu. Ama adam köpeğin kaybolması konusunda bir şeyler biliyorduysa bile, hiç belli etmedi. Gece olup yatağına kıvrıldığı zaman bile, Dürüst'ün kuşkularını artıracak herhangi bir açık vermiş değildi.

Bir-iki saat geçti. Yatakhanede duyulan tek ses, uyuyan adamların derin soluk sesleriydi. Odun kesmek çok yoruyordu onları akşama kadar.

Ama Dürüst Sullivan uyumuyordu. Tüm dikkatiyle dinlemekteydi. Birden yerin gıcırdadığını duydu. Gıcırtı, Jake Fallon'un yattığı taraftan geliyordu. İkinci bir gıcırtı daha oldu, ondan sonra da hareket hissedilmeye başladı.

"Fallon yatağından kalktı," diye düşündü Dürüst. "Galiba kapıya gidiyor."

Az sonra menteşelerin gıcırtısı işitildi ve koğuşun kapısı açıldı. Ustabaşı gerçekten dışarı çıkıyordu. Dürüst onun nereye gittiğini anlamakta karalıydı. O da yatağından kalktı, çabucak giyinip Fallon'un peşi sıra kapıdan çıktı.

Karanlık, mehtapsız bir geceydi ama, Dürüst yine de Fallon'un iri gövdesinin meydanın ilerisinden ormana doğru girdiğini g rebilmişti. Hızlı adımlarla onu izlemeye koyuldu. Ormanın içi zifiri karanlıktı. Dürüst yolunu ancak dinleyerek bulabiliyordu. Fallon ara sıra bastığı yerdeki kuru dalları çıtırdatmaktaydı çünkü. Charlie'nin kulübesine doğru gitmekte olduklarını kısa süre sonra kavradı.

Birden Dürüst olduğu yerde durdu. Garip, boğuk bir ses gelmişti kulağına. Bunun köpek havlaması olduğunu ancak biraz sonra anlayabildi.

"İçimden bir ses, bu köpeğin Griff olduğunu söylüyor," dedi kendi kendine. "Havlayış biçimine bakılırsa başı da iyice dertte. Onu bulmak zorundayım!"

Bir-iki adım ilerisinde küçük bir meydancık vardı. Oraya vardığı anda, ay da ağaçların arasından parladı. O ışıkta Dürüst, bir mağaranın ağzını görebildi.

Griff'in sesinin neden boğuk geldiğini şimdi anlayabilmişti. Mağaradaydı köpek! Fallon da herhalde oraya girmiş olmalıydı. Köpek pek fazla gürültü çıkarmaya başlamıştı çünkü.

Dürüst elinden geldiği kadar sessiz, giriş tünelinin karanlığına daldı. Az ilerisindeki meşaleyi gördüğü anda, köpeğin öfkeli hırıltısını da duydu.

"Griff bu Fallon'dan pek hoşlanmıyor galiba," diye geçirdi içinden. "Ve pek de haksız sayılmaz!"

Daha bu düşüncesini sonuna getiremeden, öfkeli bir soluk ve bir kırbacın şaklaması duyuldu, peşinden de Griff'in iniltisi geldi. Dürüst hemen ileri doğru atıldı, üç koca adım atması, Fallon'u görebilmesine yetmişti. Griff, yere çok derin çakılmış bir çengele zincirle bağlıydı. Meşalenin ışığı, Jake Fallon'un onun başına dikilmiş, kırbacını öfkeyle savurmakta olduğunu gösteriyordu.

"Kim patronmuş, kimin sözü geçermiş, göstereceğim sana, salak hayvan!" diye bağırıyordu adam. "O zaman beni sahibinin sırrına götüreceksin!"

KIRBAÇ tekrar inerken Dürüst Sullivan kendini Jake Fallon'un üzerine attı ve adamın çenesine güçlü bir yumruk indirdi. Fallon yana doğru sendeledi, Dürüst de kırbacı onun elinden çekip almayı başardı, mağaranın köşesine doğru fırlattı.

"Buna ihtiyacın olmayacak," dedi koca adama öfkeyle. "Demek Griff seni efendisinin sırrına götürsün istiyosun. Yapmayınca da hayvanı döverek zorlamaya kalkıyorsun! Ben sana engel olacağım işte!"

Fallon, Dürüst'ün apansız ortaya

çıkmasına fena halde şaşırmıştı. Ama kendini toplamakta gecikmedi.

"Yoluma çıkma diye seni uyarmıştım, Sullivan!" diye gürledi. "Sözümü dinlemedin! Ben de şimdi senin canına okuyacağım! Al, bu biiir!"

Dürüst'ün kafasına vahşi bir yumruk savurdu. Genç oduncu bir anda eğildi, yumruk başının üzerinden kayıp geçti. Dürüst, hemen kendini yana atıp ustabaşına dengesini kaybettirerek solunu vargücüyle adamın çenesine savurdu. Fallon topuklarının üzerinde sallandı, ama yere yıkılmadı. Yalnızca öfkesi daha arttı.

"Buna pişman edeceğim seni!" diye kükredi ve bir adım yaklaştı.

Az sonra iki oduncu sille yumruk dövüşüyorlardı. Fallon genç adamdan bir hayli daha ağırdı. Kolları uzun olduğu için de daha avantajlıydı. Ama Dürüst de buna karşılık hasmından çok daha çevik ve hareketliydi.

Ustabaşı kollarını sallayarak ona vurmak üzere üstüne doğru gelirken, Dürüst tek çıkar yolun onu yormak olduğunu düşündü. Ancak o zaman eşit koşullar altında dövüşebilirlerdi.

Oysa şu anda kötü niyetli ustabaşı hiç de yorguna benzemiyordu.

Dürüst, çekiç gibi bir yumruğun gelmekte olduğunu görüp çekildi. Fallon öteki eliyle ikinci bir vuruş denedi. Bir an için Dürüst'ün durumu oldukça zor göründü. Ama o bu yumruktan da zekice kurtulmayı başardı.

Birden Fallon korkunç bir saldırıya kalktı. Kavgayı çabucak bitirmeye niyetlenmişti. Dürüst Sullivan bir sağa, bir sola sekiyor, akrobat gibi her yumruktan kaçmayı başarıyordu.

Her geçen dakika, Jake Fallon'u daha da öfkelendirmekteydi.

"Canına okuyacağım, Sullivan!" diye kükredi.

Dürüst daha hızlı hareket etmeye çalıştı. Bir gölgeye yumruk atmak bile, ona yumruk atmaktan daha kolaydı. Fallon artık yorulmaya başlamıştı. Yumruklarında ilk baştaki kuvvet kalmamıştı.

Dürüst hızlı yumruklarıyla yaklaştı, Fallon geriledi, siper almaya çalıştı. Ama bu hareketi onu Griff'in yanıbaşına getirmişti. Zaten kavga başladığı andan bu yana hayvancağız heyecanla sağa sola sıçrıyor, dövüşe katılmak istiyor, ama zinciri onu engelliyordu! Keskin dişleri bir anda Fallon'un bacağına yöneldi ve pantolonundan bir parçayı yırtıp kopardı.

Fallon yana doğru devrildi, dengesini kaybedip boylu boyunca yere serildi. Griff heyecanla havlıyor, Dürüst'e hemen yaklaşıp işi bitirmesi için cesaret veriyordu.

Ama Dürüst öyle bir şeye kalkışmadı. Geri çekilip Fallon'un ayağa kalkmasını bekledi. Böylesine vahşi bir kavgada bile, takma adını hak ettiğini kanıtlıyor, hasmına dürüst davranıyordu!

Birlikte uzun gezilere çıkıp...

Fallon doğrulduğunda yerinde sallanıyordu. Gözleri kısıldı, öfkeyle parladı ve Dürüst'e olanca hızıyla bir tekme savurdu.

Oduncunun çizmesi, Dürüst'ün ayak bileğine indi. Dürüst, bundan yeterince çabuk kaçamamıştı. Mağaranın duvarına doğru sendeledi. Tam o sırada Fallon ona bir tekme daha savurdu, dengesini bozdu ve yere devirdi. Dürüst'ün kafası büyük bir çatırtıyla mağaranın duvarına çarptı ve bir anda kendinden geçti.

Ustabaşı, "Bu sana başkalarının işine burnunu sokmamayı öğretir!" diye hırladı. Sonra Griff'e dönerek, "Şimdi de sıra sende!" dedi. "Yürü bakalım! Bana efendinin sırrını nerede sakladığını göstereceksin."

Dürüst gözlerini ancak bir saat sonra açabildi ve mağarada yalnız olduğunu hemen anladı.

Böyle yenildiği için kendi kendine kızıyordu. Oysa Charlie'ye söz vermişti.

İLK yapılacak şey, Griff'e ne olduğunu öğrenmekti. Hemen dışarıya çıkıp toprağın üzerindeki ayak izlerine baktı. Fallon'un Griff'i zincirinden çekerek götürdüğünü çabucak anladı. Griff gitmekte öyle büyük isteksizlik göstermişti ki, arkasında bıraktığı iz hiç kesintisiz, kolaylıkla izlenebilecek kadar netti.

Dürüst Sullivan, yorgun adımlarla kulübeye yaklaştı. Pencereden, içerde kımıldayan bir ışık yakıldığı belli oluyordu. "Herhalde o serseri oduncu içerde olmalı," diye düşündü.

Tam o sırada kapı birden açıldı, kulübeden Griff çıktı. Zincirini çekmeye çalışıyordu. Arkadan da, zincirin ucunu tutmuş olan Fallon belirdi. Köpek dosdoğru Charlie'nin ekip biçtiği dikdörtgen biçimindeki sebzeliğe yürüdü, sabırsızlıkla toprağı eşelemeye koyuldu. Derken ağzından zafer dolu bir ses çıktı, açtığı çukurdan kocaman bir kemik çıkardı!

Griff'in tüm yaptığı, Fallon'u kendi kemiğini sakladığı yere götürmek olmuştu demek! Ama tam o sırada Fallon'dan da bir sevinç çığlığı yükseldi. Dürüst'ün umutları yıkılır gibi oldu. Oduncu eğilmiş, deliğin içinden sıkıca sarılmış bir paket çıkarıyordu.

Dürüst Sullivan, Charlie'nin ne demek istediğini o zaman anlayabildi. Griff gerçekten biliyordu. Çünkü Charlie, çok önemli bir şeyi, tam onun kendi kemiğini gömdüğü yere gömüp saklamıştı!

Genç oduncu düşünmekle daha çok vakit kaybetmedi. Oniki uzun adım atıp ustabaşının arkasına vardı. Fallon dönerken bir yandan cebinden bir şey çekmeye çabalıyordu ama Dürüst'ün bu sefer hiçbir tehlikeyi göze almaya niyeti yoktu. Yumruğu Fallon'un çenesini buldu, koca adam sendelerken delikanlı ikinci balyoz gibi yumruğunu da indirdi.

"Bunlar Griff'e kötü davrandığın için!" diye homurdandı. Adam gümbürtüyle yere devrilirken delikten çıkardığı paketi de yere düşürmüştü.

Dürüst Sullivan paketi yerden aldı, üzerindeki bezi yırtıp çıkardı. Paketin içinde katlanmış bir kâğıttan başka bir şey yoktu. Ayın ışığı ona elinde tuttuğu şeyin kabataslak çizilmiş bir harita olduğunu anlamasına yetti.

Delikanlı heyecanla, "Tanrım! Bu Charlie'nin altın bulduğu yerin haritası olmalı!" diye mırıldandı. "Charlie hastaneden çıkana kadar bu bana emanet. Griff de bana emanet!"

Charlie hastaneden taburcu olduğunda, nehre düşmeden önceki kadar sağlamdı. Evine döndüğü gün Dürüst Sullivan'la Griff onu kapıda karşıladılar.

Dürüst durumu doğru anlamıştı. Charlie'nin gerçekten şansı yaver gitmiş, altın bulmuştu. Bu harita da, altını bulduğu yerin haritasıydı. Aynı şans Dürüst Sullivan'a da gülmüştü artık. Çünkü Charlie olup bitenlerin hikâyesini dinledikten sonra Dürüst'ün altın madeninde kendisiyle ortak olması için direnmiş, onu yanına almıştı.

WANG-HO ŞİŞKOSU BÖYLE BİR EVLENMEYE KESİNLİKLE RAZI OLMAZDI. ELMASLARININ BİR KISMINI ALMAK İÇİN BUNDAN BAŞKA YOL YOKTU. HA! HA! HA!
OLAMAZ MANÇU!

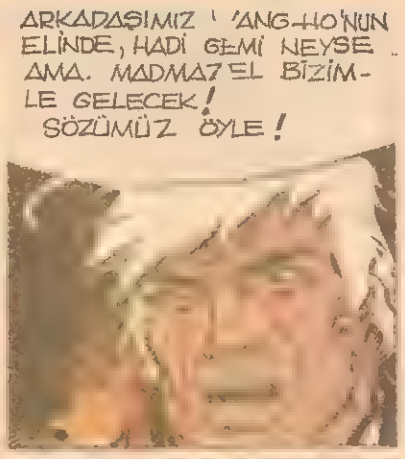
ARKADAŞIMIZ 'WANG-HO'NUN ELİNDE, HADİ GEMİ NEYSE AMA. MADMAZEL BİZİMLE GELECEK!
SÖZÜMÜZ ÖYLE!

BÖYLECE BİR DÜRÜSTLÜK GÖSTERİSİNE SONUNA KADAR KATILMIŞ OLACAĞIM. SATAN HAKLIYMIŞ. GÜNÜMÜZDE SİZİN GİBİ DELİGÖZ ADAMLAR BULMAK, ELMASLARA BEDEL DOĞRUSU!
ŞAKLABANLIKLARINIZ SİZİ EĞLENDİRİYOR AMA BAŞIMIZA İŞ AÇABİLİR, BUNU UNUTMAYIN!

BUNA GEREK KALMAYACAK KAPTAN PRİNCE. SİZİNLE GELİYORUM.
HA?

SONG-Şİ 'WANG-HO'NUN ÖNÜNDE TÜM İRADESİNİ YİTİRDİĞİ TEK İNSAN. DURUMU BABASINA KENDİSİ ANLATACAK... AMA SİZ DENİZE AÇILDIKTAN SONRA TABİİ. TEDBİRLİ OLMAK GEREK DOSTUM!

İSTEMEDİĞİM KİMSE SİSLER KALESİNE GELEMEZ... AMA DOSTLARIMIZ İÇİN TOPU TOPU YARIM SAATLIK YOL... RANDEVUNUZA VAKTİNDE YETİŞECEKSİNİZ...

BU ADAMLAR BAŞKA BİR DÜNYAYA AİT BABA... KUKLASI OLDUKLARI OYUNUN İÇYÜZÜNÜ HİÇBİR ZAMAN AÇIKÇA ÖĞRENEMEYECEKLER...
AÇIKÇA MI? NE DEMEK O?
BAŞKA YERDE BELKİ BAZI ŞEYLER BAŞKA ANLAM KAZANIYOR. OKYANUSUN MASMAVİ GÖKYÜZÜ ALTINDA BİR SİSLER ÜLKESİ İNSANI OLARAK BİR ŞEYLER ANLAMAZDIM...
...HERKESİN KENDİNE GÖRE BAZI ZENGİNLİĞİ VAR TAO...VE BAŞKALARINI ÇOK İYİ ANLAMAK ONLARI KISKANMAYA GÖTÜRÜYOR İNSANI.
EMEĞİNİZİN KARŞILIĞINI GEMİNİN KAMARASINDA BULACAKSINIZ PRİNCE. ŞU "TEŞEKKÜR" SÖZCÜĞÜNÜ DE HİÇ KULLANMADIM AMA...
GEREK YOK WANG-HO. UNUTMA EĞER RASTLANTI BİZİ BİR DAHA KARŞILAŞTIRIRSA UNUTMA Kİ YİNE ESKİ ROLLERİMİZİ SÜRDÜRECEĞİZ...
TABİ BU ARADA KIZIN VERECEĞİ HABER DE OLANCA NEŞENİ KAÇIRACAK.
BU ÇANTAYI SON ANDA SİZE VERMEM GEREKİYOR, BAY JORDAN. SİZ ANLARMIŞSINIZ...
NEDİR BU?
KOCAMAN ÜÇ ELMASLA BEŞ KİLO TÜTÜN. MUKH-LE-MANÇU. ÖTEKİLER GİBİ BİR HAYDUT AMA BEN YALNIZCA ŞU KÜÇÜK KÖYLÜYÜ TANIMIŞ OLMAK İSTERDİM. ADINA KUBAK MI DİYORLARDI NE..
SON

GÜNEYE GİDEN KERVAN

BENİM yıllanmış deneylerim vardır... Konuşmayan bir taştan bile kuşkulanırım ben... Çölde geçen yarım yüzyıla yakın yaşantım, bana böyle olmamı zorunlu kılıyor...

Sadi onu onayladı:

— Tedbir her zaman ferahlık getirir ya Şeyh... Ama bizim aramızda sütü bozuk biri var, diye çekinme... Bu adamlar senin sadık bendelerindir.

Şeyh:

— Ben de öyle bilirim ya Sadi, dedi. Bunu yürekten inanarak söylüyorum. Ama her zaman durum böyle olmuyor...

Devecilerin düşündüklerini Sadi dile getirdi:

— Çok merakta bıraktın ya Şeyh... Her olasılığa karşı, caniyi biliyorsanız, açıklamakta daha fazla gecikmeyin...

— Öğrenip de ne yapacaksınız? O, işini bilen, çok kurnaz biridir.

— Demek biliyorsunuz? Kimdir o ya Şeyh?

Şeyh İbnülzübeyr, tam cevap verecekti ki, bir bağrışma duyuldu.

Biri, hem koşuyor, hem bağırıyordu.

Kalabalık, kumlarda ayakları dolanarak koşan bir karaltıya merakla baktı.

Şeyh de geleni hemen tanıyamamıştı. Sadi açıklamak zorunda kaldı:

— Bendelerinizden Halim'dir ya Şeyh...

— Telâşı nedir ki?

— Şimdi belli olacak...

KOŞAN adam, soluk soluğa geldi, durdu. Bir süre ağzını açıp da konuşamadı.

Başta Şeyh olmak üzere, tüm hazır bulunanlar onun konuşmasını dört gözle beklediler.

Sonunda Halim, elinde buruşturduğu bir kâğıt parçasını iyice sıkarak konuştu:

— Bir kâğıt ya Şeyh, diyebildi. Bir kâğıt var...

Halim daha sonra, avucunda buruşan kâğıdı yavaş yavaş Şeyh'e uzattı:

— Buyurun ya Şeyh!..

Şeyh, Halim'in kendisine uzattığı buruşuk kâğıdı titrek ellerle aldı:

— Nedir bu ya Halim?

— Mahmut'un devesinin terkisine iliştirilmişti. Onu ben gördüm.

— Mahmut'un devesine mi iliştirilmiş?

— Evet ya Şeyh...

— Peki ne yazıyor?

— Dehşet efendim.

— Ne demek o...

— Basbayağı dehşet efendim.

— Ne yazıyor yani?

— Okuyun efendim...

Şeyh İbnülzübeyr, buruşuk kâğıdı düzeltmek için uğraşıyordu. Kâğıt okunacak hale gelince Şeyh göz gezdirmeye başladı. Okudukça Şeyh'in yüzü sararıyordu. Bir ara sendeler gibi oldu. Eğer Sadi koluna girmeseydi Şeyh belki de yere düşecekti.

Sadi korka korka:

— N'oldu ya Şeyh, diye sordu.

Hiçbir karşılık alamayınca yineledi:

— Bu kadar üzülmenize sebep nedir acaba?

Şeyh hiçbir şey söylemedi. Daha doğrusu konuşmak gücünü bulamıyordu kendisinde.

Neden sonra, elindeki kâğıdı uzattı:

— Al oku...

— Çok kötü bir şey mi yazıyor ya Şeyh?

Şeyh, gerçekten büyük korku içindeydi.

Sadi'nin aklından, orada yazılanların çok kötü şeyler olduğu kuşkusu geçti. Yoksa, yılların adamı koca Şeyh İbnülzübeyr'in yüreğini böyle korku doldurur muydu? Yoksa sıranın ona geldiği mi bildiriliyordu? Acaba kervanın önünde büyük bir tehlike mi vardı? Acaba Şeyhin oğlu Emir Cafer'e bir şey mi olmuştu? Acaba? Acaba?

Sadi'nin aklından bu sorular yıldırım hızıyla geçti. Hem de kısa sürede... Acabalar birbirine çengeller gibi dolaşmışlardı. Acaba?

— Ne yazıyor ya Şeyh?

Sadi, çekine çekine soruyu ikinci kez soruyordu:

— Ne yazıyor?

Alacağı yanıtın pek öldürücü olacağını düşünerek içinden sarsıldı.

Şeyhin uzattığı kâğıdı bir türlü almak istemiyordu. Onu Şeyhin ağzından öğrenmek ve kendisini sarsacak olan haberi ne kadar geç öğrenirse o kadar iyi olur, diye düşünmek istiyordu.

İbnülzübeyr kâğıdı tekrar açtı ve dili dolaşarak, kendisine şaşkın şaşkın bakar adamlarına okudu:

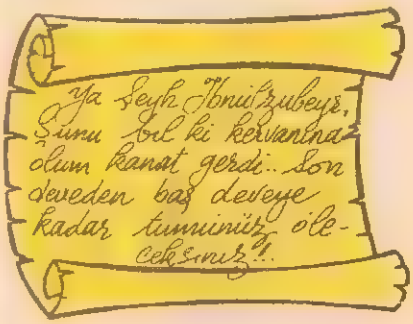

Kâğıt okunacak hale gelince Şeyh göz gezdirmeye başladı...

Resim: Semih Poroy

Resim: Semih Poroy

"Tanrı'ya şükürler olsun, sabah oluyor..."

Sadi:

— İmza ne? diye heyecanla sordu.

— İmza mı?

— Evet, imza...

— İmza yok...

— Hiçbir şey mi yok?

— Var... Bir işaret...

— Bir işaret mi sadece?

— Evet. Ölüm işaretli hançer...

— Ölüm işaretli hançer mi?

— Evet, ölüm son deveye, Mahmut'un devesine kadar geldi... Sonra...

— Sonra... Ön develere doğru yürüyecek ölüm...

— Sıra Mes'ut da...

— Sonra Ali'de...

— Sonra Hasan'da...

— Sonra Zülfükar'da...

Sonra da... Cemil'de...

Sonra da... Bekir'de...

Eğer kafası karmakarışık bir durumda olmasaydı böyle sürüp gidecekti bu sorular...

— Baştan ikinci deveye kadar sürecek bu...

Sadi'nin bu sözünden sonra susması, Şeyhi kuşkulandırdı:

— Yani sıra bize de mi geliyor ya Sadi?

— Baştan ikinci deveden sonra da birinci deveye gelmez mi sıra?

— İkinci devede sen... Birinci devede ben varım sevgili Sadi...

— Eee, sonra?

Sadi karşılık veremedi.

Şeyh büyük umutsuzluk içinde:

— Ve en sonunda sıra Şeyh İbnülzübeyr'de, diye kekeledi.

2. Bölüm

BİLİNMEZE DOĞRU

KERVAN, güneye doğru yeniden yürüyüşe geçti.

Hançerle öldürülen Mahmut un cesedi de kendi devesinin üzerine bağlanmıştı. Şeyhin buyruğuyla tüm silahlar doldurulmuş, güvenlik önlemleri sıkı sıkıya alınmıştı.

Gün ağarmaya başlıyordu... Çölün bilinmeyen yerlerinden beyaz ışıklar yayılarak çevreyi aydınlığa boğuyordu yavaş yavaş...

Şeyh hafif bir serinlik duyuyordu içinde... Geceler, tehlikelerin beşiğiydi. Karanlıktan hiçbir zaman hayır gelmemişti Şeyh İbnülzübeyr'e... Gece gizlerin anasıydı... Şeyh oldum olası gecelerden çok korkardı. Şimdi, gün ışıdığı için korkuları yavaş yavaş siliniyordu sanki.

Gecelerin oğluydu gündüzler... Gündüzleri geceler doğururdu... Şimdi de çölde gecenin nurtopu gibi bir oğlu dünyaya gelmişti: Gündüz.

Geniş bir soluk aldı Şeyh.

— Tanrı'ya şükürler olsun, sabah oluyor...

Sabaha sevinmişti ama, aklına yine Mahmut'un devesinin terkisine iliştirilen kâğıt gelmişti. Neşesi kaçtı... Arkasına dönüp baktı. Arkadan daha on deve geliyordu.

Kendi kendine: "On deveden sonra hazır ol, sıra sende İbnülzübeyr," diye söylendi.

Çölde "ölüm hançeri"nin korkusu her yürekte otururdu. Onun her dilediği yerini bulmuştu. Cehenneme gidilse o hançerin gölgesi bir insanın peşinde olurdu: "Muhakkak sıran gelecek Şeyh İbnülzübeyr, sıran gelecek ve sen bir sinek gibi öldürüleceksin."

Bunları düşünen Şeyh, bir an titredi... Ölmek... Hem de ölüm işaretli hançer altında... Bir sıcak soluk ensesinde dolaştı sanki... Sol böğrüne bir hançer girer gibi oldu.. Kendini, bu koskoca, bu uçsuz bucaksız çölde pek yalnız hissediyordu.

Korkusunu belli etmemeye çalışarak Sadi'ye sordu:

— Sen korkmuyor musun?

— Ecele korku ne yapsın?..

— Korkunun ecele bir yararı olmadığını söylüyorsun... Mucize olmazsa, ölüm sırasından sıyrılmak olanaksız galiba Sadi...

— Her şeyin bir çaresi bulunur ya Şeyh...

— Yalnız ölüme bir çare bulunmamıştır henüz... Bunu unutma.

— Galiba haklısın...

— Bizim tek yapabileceğimiz şey, develeri saymaktır. Her eksilen deveyle beraber, bir günün de gidecektir. En sonunda "ölüm hançeri" seni de bulacaktır.

Sadi dalgın dalgın konuştu:

— Ölüm, sandığımız kadar korkunç bir şey değildir ya Şeyh... Yalnız onun nereden ve nasıl geleceğini bilmemiz gerek... Bunları bilirsek ölüm etkisiz kalır.

Şeyh gevrek bir kahkaha attı:

— Çok safsın zavallı Sadi, dedi... Tabiî o zaman iş yarı yarıya kolaylaşır ama, ya bilmezsen nereden geleceğini, ya bilmezsen nasıl geleceğini?

Haftaya: **Emir Cafer'le Buluşma...**

VE SONUNDA ÜNLÜ ÇİN SEDDİNE ULAŞTILAR
HEY KİM VAR ORADA?
TONTO POLO
ADIM TONTO POLO. İMPARATOR TONTON HAN İLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUM.
HADİ GİDİN, SİZİ BAĞIŞ-LADIK.

SU ÇİN EVLERİNİN MİMARİSİ ÇOK İLGİNÇ.
BİR KAÇ GÜN YÜRÜ-DÜKTEN SONRA ÇİN'İN BAŞKENTİNE VARDILAR.

DOSTLARIMIZ KUTSAL HAKAN TONTON HAN İLE GÖRÜŞECEK-LERİ İÇİN ÇOK HEYECANLIYDILAR.

İŞTE HER YANI İPEK VE ALTINLA KAPLI TAHT SALONU!..
BONG!
GELİN YAKLAŞIN. BU İÇİŞLERİ BAKANIM KAYBOLAN BÜLBÜLÜMÜ BİR TÜRLÜ BULAMIYOR.
EFENDİMİZ! EKSELANSA HÜRMETLERİMİ SUNARIM.

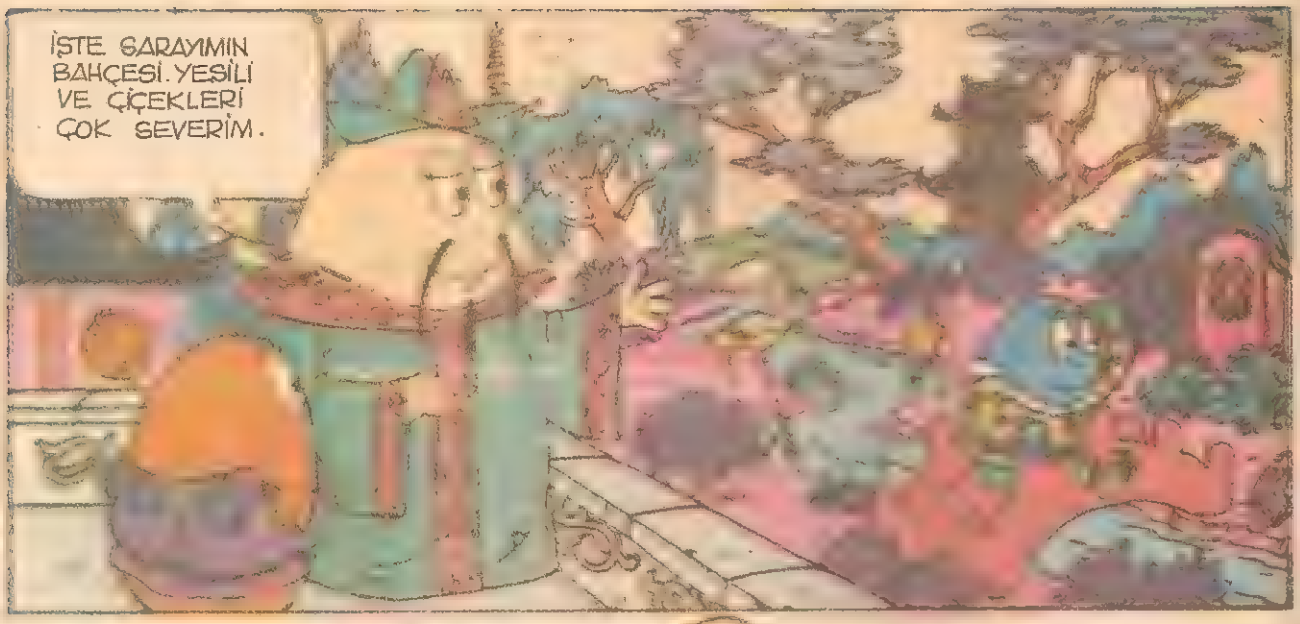
İŞTE SARAYIMIN BAHÇESİ. YEŞİLİ VE ÇİÇEKLERİ ÇOK SEVERİM.

BU DA EN GÜZEL BÜLBÜLÜMÜN KAFESİ. NE YAZIK Kİ ARTIK ÖTMÜYOR.

AH BU ŞARKI BANA BAKANA KIZGINLIĞI-Y BİLE UNUTTUR-DU...

BİR BİLGİN TONTO POLO'YA ÇİNCE ÖĞRETTİ.

HARFLER BİRAZ ZOR AMA GAYRET ET.

Şürecek

BELMONDO BOKS ANTRENÖRÜ

JEAN—PAUL BELMONDO sinemaya geçmeden önce uzun süre sporla ilgilenmişti. Önce bir süre boks yapan Belmondo, maçlardan birinde sakatlanınca boksu bırakmış, daha sonra başarılı bir kaleci olmuştu. Yıllar önce boksla ilgilenmesi, son filminde işe yaradı. "Asların Asi" (L'As Der As) adlı bu filmde Belmondo Fransız boks milli takım antrenörü rolünde. Gerard Oury'nin yönettiği bu filmde Marie-France Psier ile 13 yaşındaki Frank Hoffman da oynuyor.

ŞAMPİYON FİLMLER

"YILDIZ SAVAŞLARI" *nın iki sevimli robotu* "R2D2" *ve* "C3P0"

BAŞLANGICINDAN bugüne kadar dunyada yaklaşık 80 bin film çevrilmiş. Zaman zaman gişe hasılatları toplanıyor, 80 bin film içinden seyircinin en çok ilgi gösterdiği filmler saptanıyor.

Gelmiş, geçmiş bütün filmler içinde en çok izlenen, "Rüzgar Gibi Geçti..." Bu filmin bir rekoru daha var: 1979 yılına kadar "Dünyanın en çok para getiren filmi" unvanını elinde tuttu.

Filmin seyirci rekorunu hâlâ elinde tutması, çok doğal. Çünkü 1939'dan bu yana, sürekli gösteriliyor. Bu arada bazı ülkelerde TV'de de gösterildi, bu da seyirci sayısını artırdı.

Buna karşılık, hasılat rekoru 1979'da "Jaws" (Denizin Dişleri) adlı filmin oldu. Daha az seyirci tarafından izlenmesine karşılık, daha çok hasılat toplamasının tek nedeni var: Bilet fiyatlarının artışı...

"Jaws" da, bir numaradaki yerini uzun süre koruyamadı. "Star Wars" (Yıldız Savaşları) onu geçti. Bu yıl, yine bir değişiklik oldu. ""E.T." (Extra - Terrestrial) adlı film, listelerde hızla yükseliyor. Şu anda sadece Güney Amerika'da (194 milyon dolar hasılatla) o bölge için yapılan sıralamada liste başına geçti. Uzmanlara göre "E.T." bir rekor kıracak ve bu rekor, en azından birkaç yıl kırılamayacak.

● Erdem ŞENER

ÖDÜLLÜ OYUNLAR

İstanbul Şehir Tiyatrolarında üç oyun yer alıyor sizler için: Her üçü de dünya çocuk edebiyatının ünlü klasiklerinden.

Engelbert Humperdinck'in "Haensel ve Gretel" adlı çocuk operasından yıllar önce Vecihe Karamehmet ile Ferih Egemen'in aynı adla sahneye uyarladıkları 2 bölümlük oyunu bu kez Ümit İmer yönetmiş, Ufuk Üsterman da dekorlarını yapmış. A. E. Gredianus'un yine 2 bölümlük müzikli oyunu "İki Kova Su" da severek izleyeceğiniz bir oyun. Can Gürzap'ın Türkçeye çevirdiği yapıtı yöneten Erhan Yazıcıoğlu, dekorları gerçekleştiren Mete Yılmaz. Eleanor H. Porter'in hemen tüm dünya dillerine çevrilmiş olan "Polyanna" adlı romanını da Kemal Sönmez, yaklaşık 25 yıl önce sahneye aktarmıştı. Şimdi Doğan Bavli'nin rejisiyle ve Zepür'ün dekorlarıyla yeniden oynanıyor.

Bu arada iyi resim yapabilenlerin de kulağına fısıldayalım: Oyunu izledikten sonra, hoşunuza giden sahnelerden birinin resmini çizecek olursanız, siz de bir ödül kazanabilirsiniz!..

Şehir Tiyatrosu'nun Harbiye, Fatih ve Üsküdar sahneleri her çarşamba saat 14.30'da ve her cumartesi saat 11.00'de sizin için açıyor perdelerini.

TAHİR ÖZÇELİK

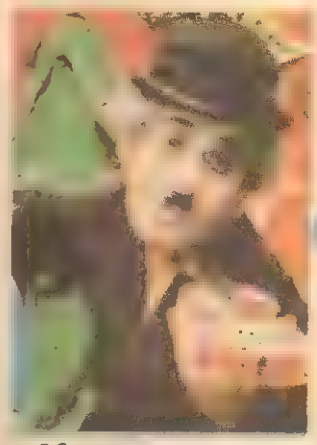

KOMEDYENLERİN HEPSİNİN EK İŞİ VAR

ÜNLÜ komedyenlerin hemen hepsi, kendilerine bir ek iş kurup, yarınlarını garanti altına aldılar. Nejat Uygur'un bir tiyatrosu var. Zeki Alasya-Metin Akpınar ikilisi, çocuk giysileri satan mağazayı kapadılar ama atölyeleri çalışıyor. Ayrıca ikisi, başka ortaklarla Devekuşu adlı bir reklam ajansı kurdular. Müjdat Gezen, Kandemir Konduk'la birlikte bir yazıhane açtı. Burada piyes, TV reklam filmi ve parodiler yazılıyor. Uğur Böcekleri, araba alıp satıyorlardı. Şimdi yeni bir iş kurma hazırlığı içindeler. Nokta-Virgül ikilisi de bu yıl, kendi tiyatrolarını açtılar, yakında ortak olarak onlar da bir ajans kuracaklar. Özetle ünlü komedyenlerin hepsinin, bir işleri daha var.

Pul

İTALYA

İtalya, otomobilcilik sanayiinde dünyanın önde gelen ülkelerinden biridir. İtalyan posta idaresi tarafından Ocak ayında tedavüle çıkarılan bu seri, 400'er liretlik iki pulдan oluşmaktadır.

FRANSA

Hector Berlioz, Fransa'nın en ünlü klasik müzik bestecilerinden biridir. 22 Ocak 1983 tarihinde piyasaya çıkarılan 22-36 mm. boyutlarındaki bu anma pulu bir yıl süreyle posta pulu olarak da kullanılacak...

TENTEN ile TOMMY

Bu resmi görüp de, ünlü Tenten'i anımsamamak olanaksız. **Philippe Chatel** hem ondan, hem **Walt Disney**'in çeşitli tiplerinden esinlenmiş ve yeni uzunçalarına **"Tom, Tom, Tommy"** adını vermiş. Bu plak, Fransa'da hayli beğenildi. Fransız televizyonu ikinci kanalında yapılan bir programda, olumlu eleştirilere yol açtı. Şimdi sıra, sinemada... Philippe Chatel yakında bir film çevirecek, bu filmde Tommy rolünde oynayacak.

Hafiye 99, hırsızlık yapan hokkabazı serçe parmağındaki yüzükten tanımıştı.

CİMCİME

Yarı yıl tatilinde kasabada oturan babaannemin yanına gitmeye karar verdik. Karla kaplı kasabayı düşündükçe, içim içime sığmıyordu.

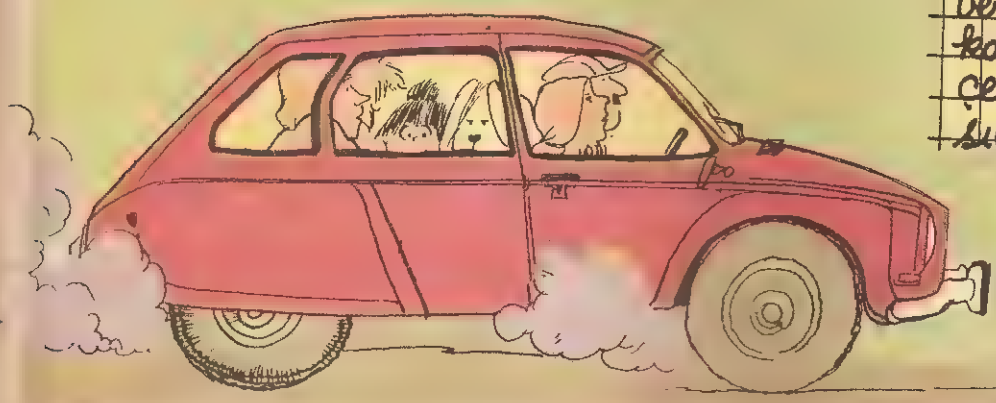

KASABAYA VARDIĞIMIZDA BABAANNEM SEVİNÇLE BİZİ KAPIDA KARŞILADI.

DAHA SONRA, AHMET AMCAMLA, AYŞE YENGEME SARILIP SONRA DA DOSTLARIMI GÖRMEYE, AHIRA KOŞTUM.

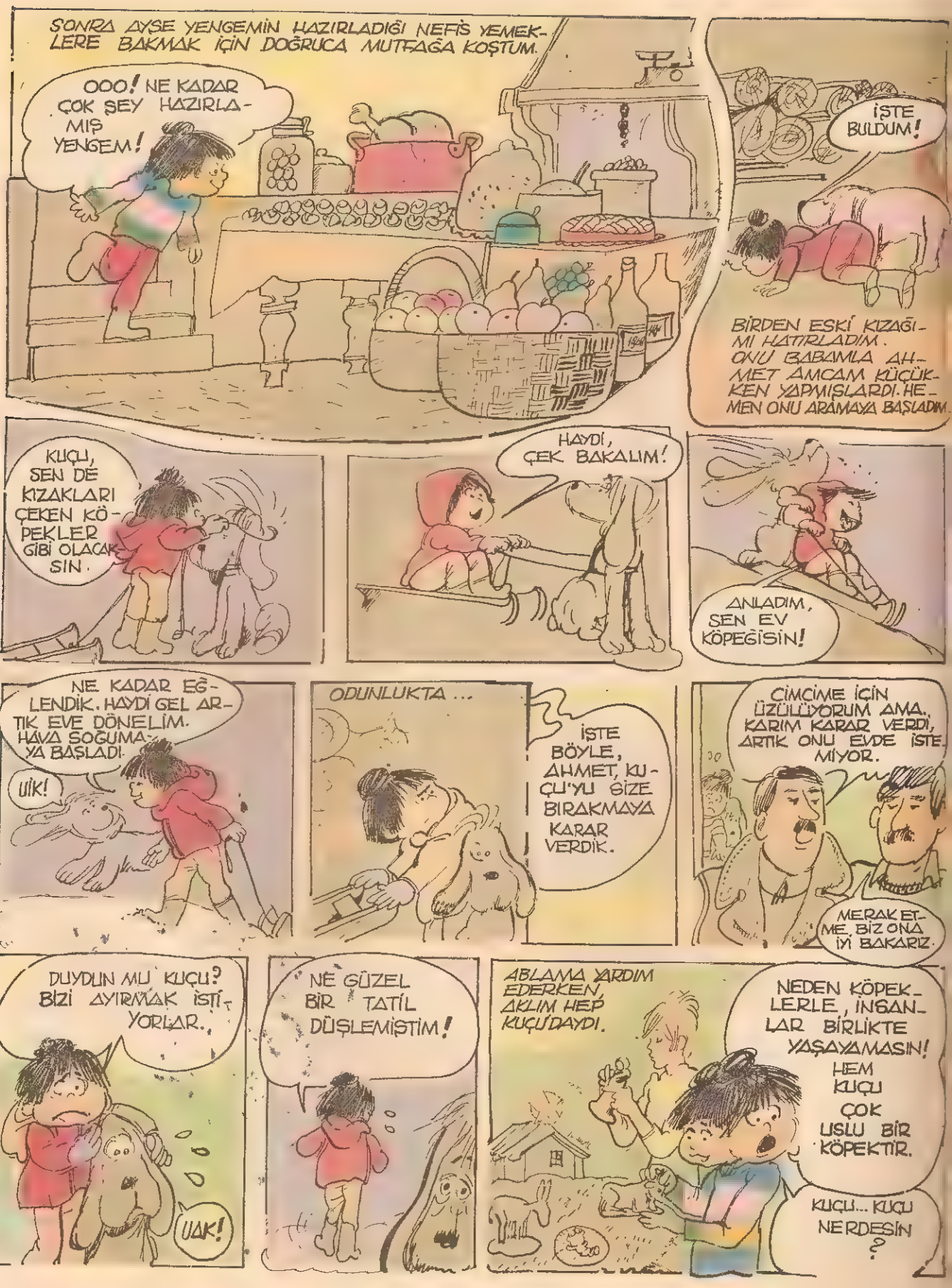
SONRA AYŞE YENGEMİN HAZIRLADIĞI NEFİS YEMEKLERE BAKMAK İÇİN DOĞRUCA MUTFAĞA KOŞTUM.
OOO! NE KADAR ÇOK ŞEY HAZIRLAMIŞ YENGEM!
İŞTE BULDUM!
BİRDEN ESKİ KIZAĞIMI HATIRLADIM. ONU BABAMLA AHMET AMCAM KÜÇÜKKEN YAPMIŞLARDI. HEMEN ONU ARAMAYA BAŞLADIM.
KUÇU, SEN DE KIZAKLARI ÇEKEN KÖPEKLER GİBİ OLACAKSIN.
HAYDİ, ÇEK BAKALIM!
ANLADIM, SEN EV KÖPEĞİSİN!
NE KADAR EĞLENDİK. HAYDİ GEL ARTIK EVE DÖNELİM. HAVA SOĞUMAYA BAŞLADI.
UİK!
ODUNLUKTA ...
İŞTE BÖYLE, AHMET, KUÇU'YU BİZE BIRAKMAYA KARAR VERDİK.
CİMCİME İÇİN ÜZÜLÜYORUM AMA, KARIM KARAR VERDİ, ARTIK ONU EVDE İSTEMİYOR.
MERAK ETME, BİZ ONA İYİ BAKARIZ.
DUYDUN MU KUÇU? BİZİ AYIRMAK İSTİYORLAR.
UAK!
NE GÜZEL BİR TATİL DÜŞLEMİŞTİM!
ABLAMA YARDIM EDERKEN, AKLIM HEP KUÇU'DAYDI.
NEDEN KÖPEKLERLE, İNSANLAR BİRLİKTE YAŞAYAMASIN! HEM KUÇU ÇOK USLU BİR KÖPEKTİR.
KUÇU... KUÇU NERDESİN?

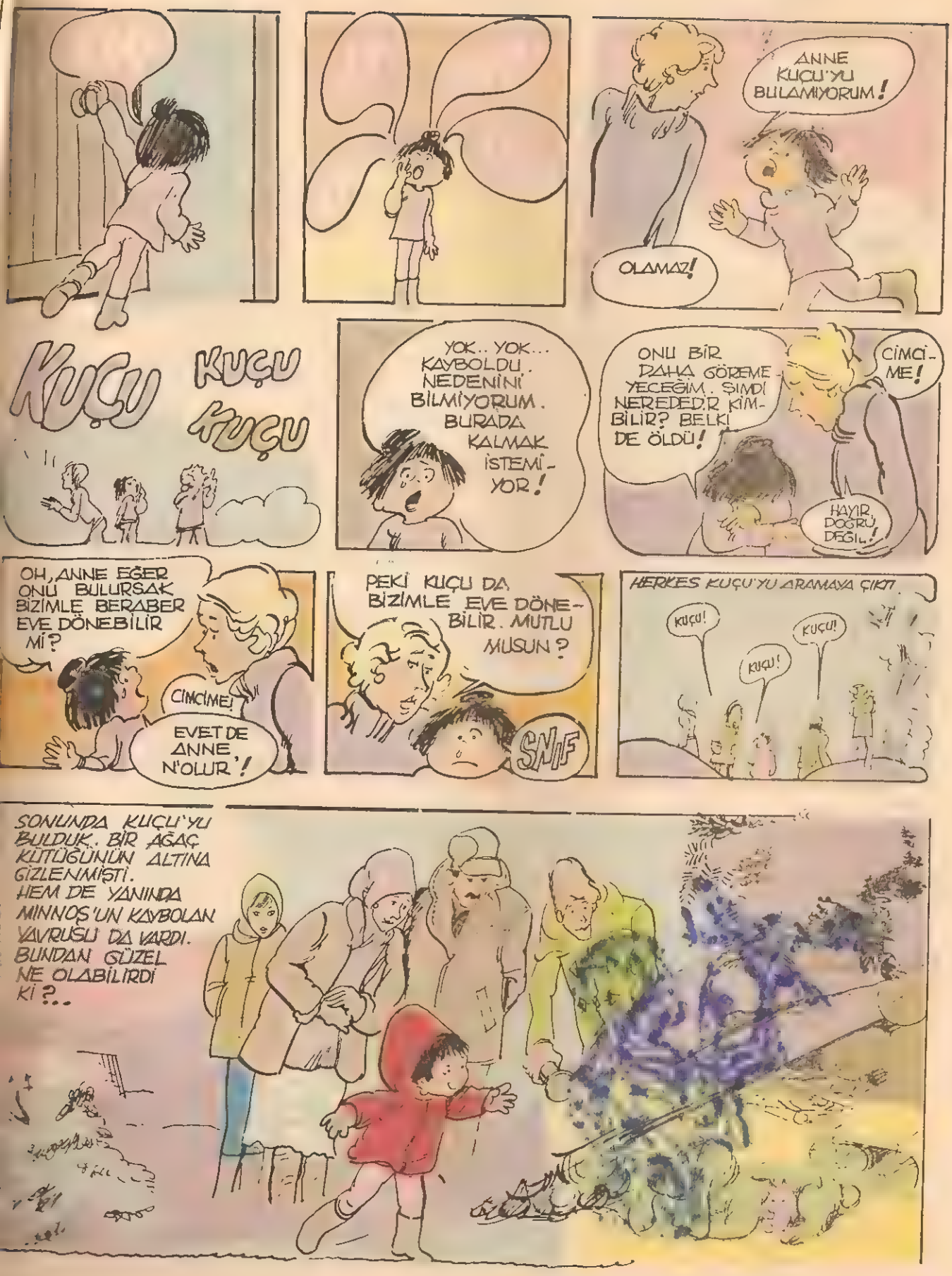
ANNE KUÇU'YU BULAMIYORUM!
OLAMAZ!
KUÇU KUÇU KUÇU
YOK.. YOK... KAYBOLDU. NEDENİNİ BİLMİYORUM. BURADA KALMAK İSTEMİYOR!
ONU BİR DAHA GÖREMEYECEĞİM. ŞİMDİ NEREDEDİR KİMBİLİR? BELKİ DE ÖLDÜ!
CİMCİME!
HAYIR DOĞRU DEĞİL!
OH, ANNE EĞER ONU BULURSAK BİZİMLE BERABER EVE DÖNEBİLİR Mİ?
CİMCİME!
EVET DE ANNE N'OLUR'!
PEKİ KUÇU DA BİZİMLE EVE DÖNEBİLİR. MUTLU MUSUN?
SNIF
HERKES KUÇU'YU ARAMAYA ÇIKTI
KUÇU!
KUÇU!
KUÇU!
SONUNDA KUÇU'YU BULDUK. BİR AĞAÇ KÜTÜĞÜNÜN ALTINA GİZLENMİŞTİ. HEM DE YANINDA MINNOŞ'UN KAYBOLAN YAVRUSU DA VARDI. BUNDAN GÜZEL NE OLABİLİRDİ Kİ?..

BİLMECE BULMACA

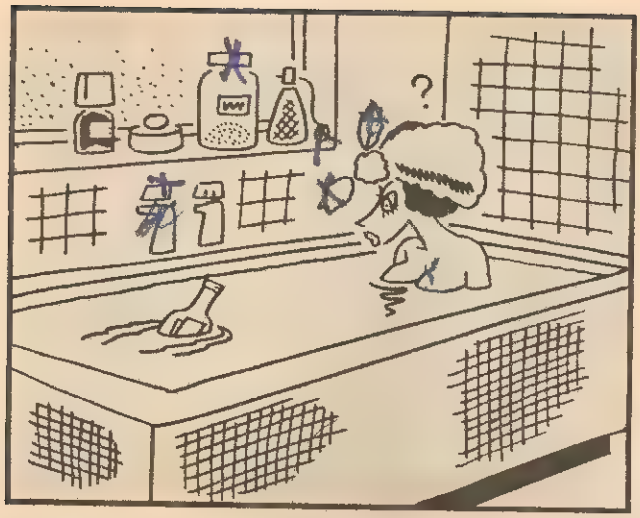

7 BENZER

Yukarıda gördüğünüz birbirinden farklı iki resim arasında birbirine benzer yedi ortak motif bulunmaktadır. Bunlar nelerdir?

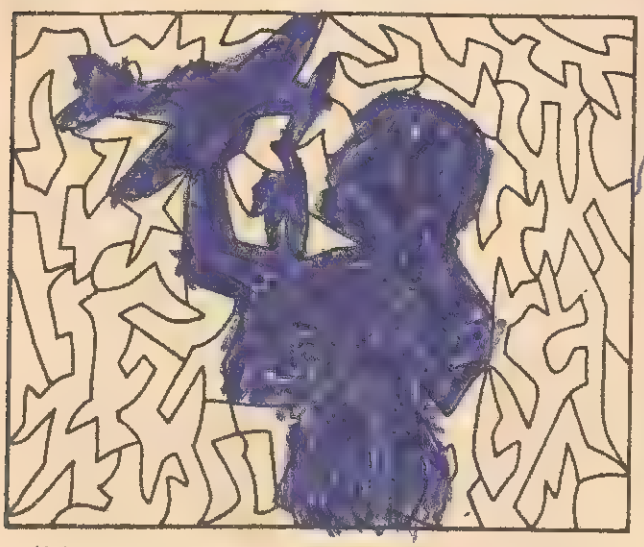

Noktalı yerleri boyayalım. Bakalım ortaya ne çıkacak?

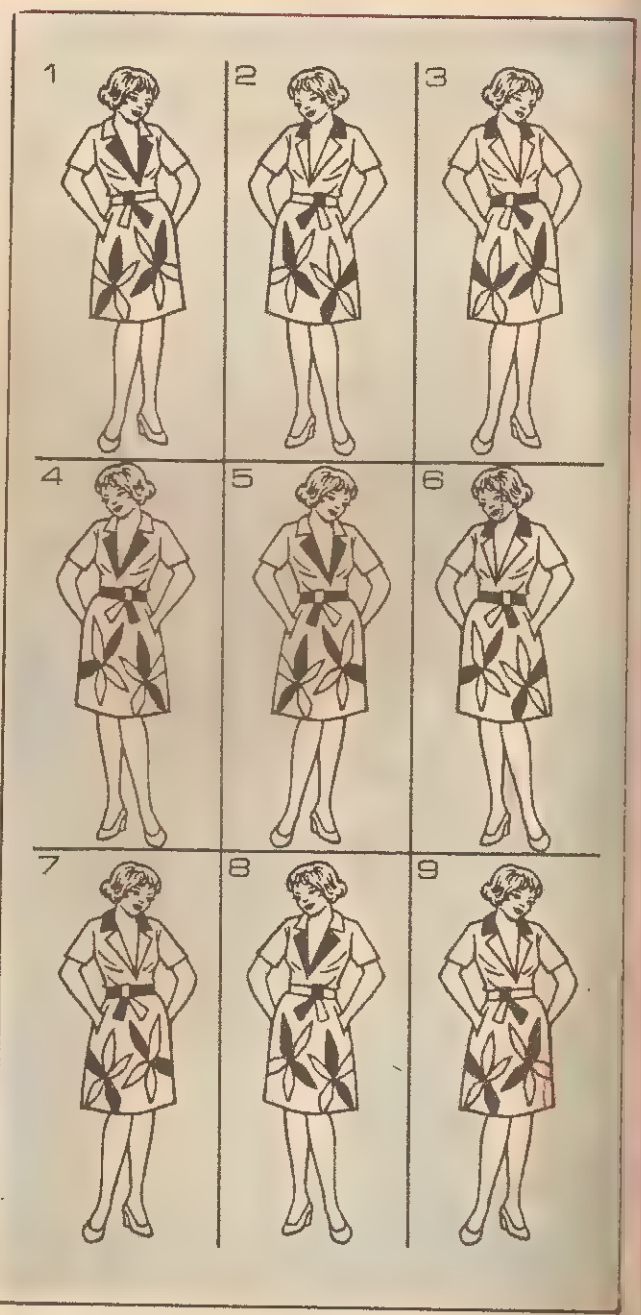

AYNA OYUNU: Gördüğünüz figürler biri ters biri düz yönde olmak üzere biri hariç birbirinin eşidir. Figürleri eşleyiniz bakalım açıkta kalan figür hangisi?

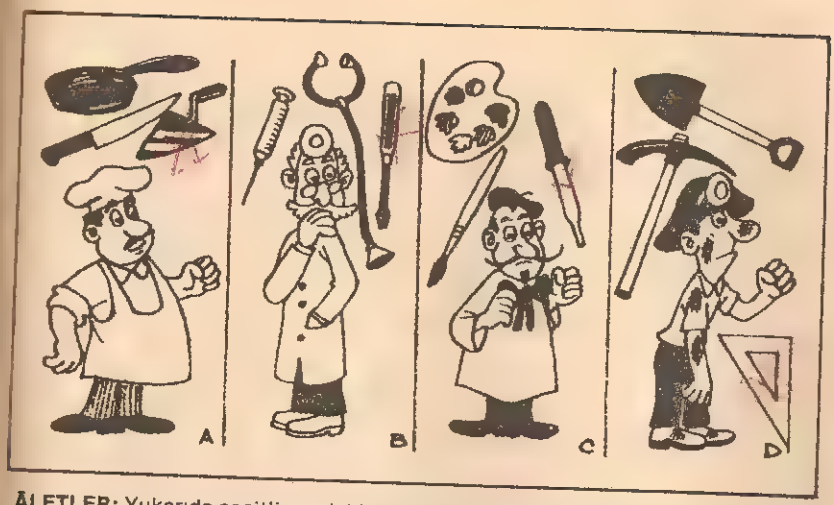

ÂLETLER: Yukarıda çeşitli mesleklerden kişiler görüyorsunuz. Bunların kullandıkları âletler de üst kısımda yer almıştır. Ancak bu âletlerden bazıları kendi mesleklerıyle ilişkili değil. Bu âletler hangileridir?

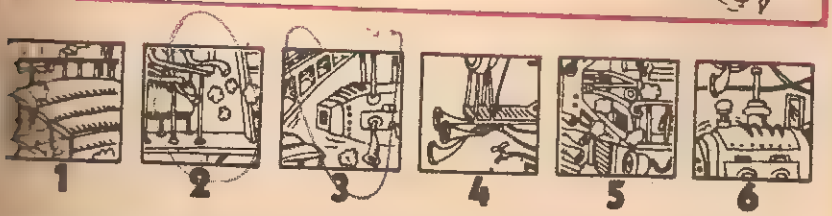

PARÇALAR: Alt kısımda numaralarla işaretlenmiş parçalardan yalnızca iki tanesi yukarıda görülen makineye aittir. Bunlar kaç no.lu parçalardır?

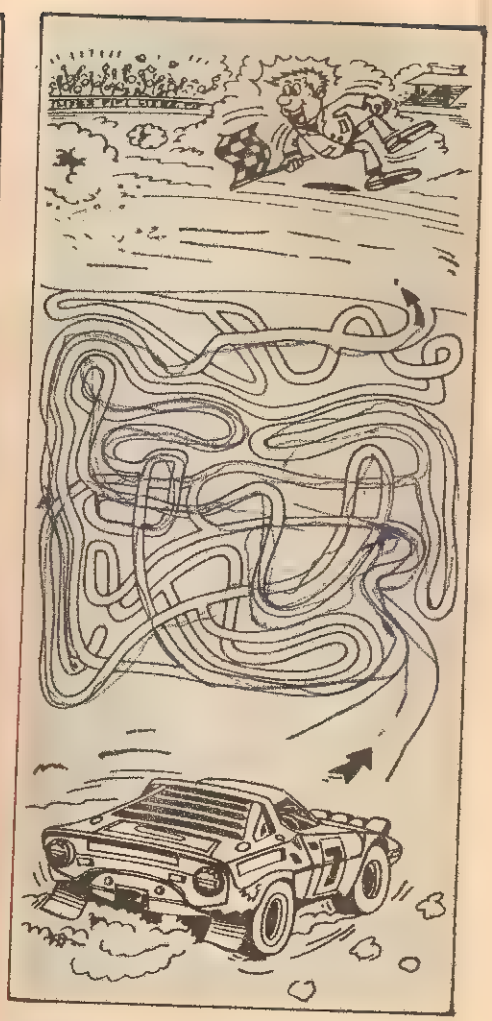

LABİRENT: Yarış arabası hangi yoldan başlama yerine ulaşabilir?

YANITLAR

YEDİ BENZER: 1 - Avcının şapkasının tüyü ile sağdaki kazanın kulpu 2 - Kuşun gagası ile ahçıbaşının önlüğünün kurdelesi. 3 - Avcının giysisinin sağ kolu üzerindeki motif ile sağda asılı tavalardan sağdakinin sapı. 4 - Kuşun ayağı ile tabaktaki elmanın sapı. 5 - Avcının giysisinin düğmesi ile solda asılı tavanın sağındaki motif. 6 - Kuşun sol kanadı ile mutfakta tavaların altındaki motif. 7 - Devekuşunun tırnağı ile ahçıbaşının önlüğünün kurdelesinin öndeki kısmı.

SİLAHLAR: A ile 4, B ile 5, C ile 3, D ile 2, E ile 1 şeklinde eşlenebilir.

SİMETRİK RESİMLER: 1 - Soldaki fincanın kulpu diğer tarafta avizenin altına ilave edilmiş. 2 - Çaydanlığın kapağı saatin üzerine süs olmuş. 3 - Saatin akrep ve yelkovanı adamın pantolonuna çizgi olmuş. 4 - Masanın üzerindeki örtünün alt kenarındaki çizgi, diğer yanda çaydanlığın sapı olmuş. 5 - Saatin hareket eden kısmı tabloda çiçek olmuş.

KARE BULMACA: Soldan sağa: 1 - Nisan, Ak 2 - Elim, Elâ. 3 - Ve, Aktif. 4 - Akma. 5 - Esir 6 - Hedef, Aç, 7 - İle, İris 8 - Re, Aşağı. Yukarıdan aşağıya: 1 - Nevşehir, 2 - İle, Sele. 3 Si, Mide. 4 - Ama, Re. 5 - kA, Fiş. 6 - Etki, RA. 7 - Alim, Çiğ. 8 - Kafatası.

okurdan okura

Bu sizin sayfanız. Her türlü ürünlerinizi bekliyoruz.

MEKTUP ARKADAŞI

ORKİDE ÇAPAN: 16 yaşındayım ve lisede okumaktayım. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinler, resim çizerim. Ayrıca seyahat etmekten ve pul koleksiyonu yapmaktan da hoşlanırım. Yurdun her köşesinden ve yurt dışından yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Nisbetiye Mah. 146. Sok. Akkurt Apt. No: 10, Kat: 3 Daire: 8 Mersin.

BURHANETTİN ÖZCAN: 1965 doğumluyum. Özel zevklerim spor yapmak, müzik dinlemek, seyahat etmek ve dergi okumak. Yurdun her köşesinden kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Burhanettin Özcan, Misinli köyü, Çorlu.

MEHMET TÜRKOĞLU: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıf öğrencisiyim. Özel meraklarım; spor yapmak, pul biriktirmek, müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Karamusa Mah. Hamam Sokak No: 33 Urfa.

FİLİZ CAYMAZ: 11 yaşındayım. Özel meraklarım; kitap okumak, yüzmek ve ayrıca resim yapmayı severim. Arkadaşlarla mektuplaşmak istiyorum. Adres: Beybağı Sokak Hacıhalil Mah. No: 7 Safranbolu - Zonguldak.

TUNCAY CANIYAR: 15 yaşındayım. Lise 1. sınıfa gitmekteyim. Boyum 1.72, kilom 57'dir. Özel meraklarım türkü ve şarkı söylemektir. Spor yapmayı çok severim. Ayrıca, kartpostal, pul ve yaprak koleksiyonu yapmaktayım. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Saray Mah. Çay Sok. No: 13, Kat: 3 Yalvaç-Isparta.

ÖZLEM EROĞLU: İlkokul 4. sınıf öğrencisiyim. En çok spor ve kitap okumasını severim. Arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: 4. Levent Karşısı, Yolaçar Sok. No: 8 İstanbul.

ŞİİR

YAŞADIĞIMIZ DÜNYA

Yaşadığımız dünya,
Kardeşlik dünyasıdır.
Arkadaşlık,
Dostluk dünyasıdır.
Herkes elele verse,
Birlik olup her işi yense,
Sevgi bağlarıyla birbirini sevse,
Daha güzel olmaz mı?
Yaşadığımız dünya.

Mustafa SIRLI

DUVARDAKİ HEYKEL

Duvarda bir heykel duruyor
Sanki kuşkulu gözlerle bana bakıyor
Bu yaşlı bir ihtiyarın heykeli
Dişleri kırık, sakalları sarkık, sarkık.

Duvarda gördüğüm heykel
Sarıklı; gözlerinin altı morarmış
Ve yaşamaktan umudunu
Kesmiş bir ihtiyarın heykeli

Bu ihtiyar sanki bıkmış bezmiş hayatından
Duvara bir tutsak gibi çivilenmiş
Kurtulamaz o duvardan artık
Çünkü o yaşamaktan umudunu kesmiş bir ihtiyar.

Hülda HAZNEDAR

ÇİÇEK

Hayatımıza renk katar
Evimize ışık saçar
Etrafta oldukça, o
Güzelleşir, neşelenir her yer.

Acı günlerde yanıbaşımızda
İyi günlerde her yanımızda
Etrafta oldukça, o
Sevinç verir hepimize.

Bülent KAYAPEHLİVAN

Avni AKSOY

DOST DOST DİYE İNLERİM

Bir gurbet anında,
Dosttan ayrı kalınca,
"Dost dost" diye inlerim,
Duyan olmaz, beklerim...

Bağlanınca bir can dosta,
İhtiyaç kalır mı hiç mala mülke?
Sevecenlikle bakarsın gözlerime,
"Dost dost" diyecek diye...

Sevgi bağlamıştır dostu,
Ayıran düşmanın var bir kasti...
"Dost dost" diye inler iki canın bağrı,
Ne bulursun dünyada dost olmayınca sanki?

Nuray YALÇINKAYA

HİKÂYE

VAH KEDİM VAHHH...

Evimiz Yarımca'da. Denizi, yolları, bahçeleri, ağaçları, yeşillikleri, her şeyi ile şirin bir doğa parçası.

Bir akşam Nezih Bey amcamlara gezmeye gidiyorduk. Babam, kapıyı kilitlerken, biz ağabeyim Okan'la merdivenleri hızla inmiş, kapı önünde annemle babamın gelmesini bekliyorduk. A... ne görelim? Bir kedi, şipşirin, kuyruğunu dikmiş bize yaklaştı, "Miyav... miyav..." dedi, sevdik. Sevdikçe kuyruğunu dikti, çevremizde döndü, kafasını dikleştirdi, paçalarımıza süründü. Ben ve ağabeyim, onu tekrar, tekrar sevdik.

Annemler aşağıya inince yola koyulduk. Etraf alacakaranlık. Bir baktık, minnak kedi peşimizde. Durakladık, yine okşadık sevimli kediciği, o yine sevinçli ve mutlu. Biraz sonra uzaklaşsın diye, "Pisst, pisst..." dedik. Peşimizden gelip kaybolmasın, istedik. Kedicik bizi dinledi, geri gitti... gözden kayboldu.

Şimdi önümüzde bir cadde var. Karşıya geçmek için dolmuş ve minibüsleri kolluyoruz... ve... geçtik. Elimizde olmadan yine ağabeyimle arkamıza baktık. Sevimli kedi yolun karşısında, yine bize bakıyor, "Miyav... miyav..." diyordu. O ara yine geri gitsin diye "Pisst... pisst..." demeye kalmadı, kedi yolu enlemesine geçmeye ve bize ulaşmaya çalıştı... nafile... Birbirini geçmekte olan iki minibüsten biri yavrucağı ezdi, geçti, gitti. Biz, kedinin yanına gittik. Artık nefes almıyordu. Yola yapışmıştı. Tüylü bir deri parçası gibi uzanmış, yatıyordu. Bir de dişlerini gördük, çok acı çektiği belliydi.

Ya biz hepimiz az mı üzüldük? O gece Nezih Bey amcamlarda hep bu sevimli kedimizden söz ettik. Artık o yoktu. Gecemiz üzüntülü geçmişti. Kedicik ölmüştü. Artık peşimizden gelemeyecek, "Miyav... miyav..." diyemeyecekti.

ZİYA DİL

Özgür Ulus GÜLER

FIKRA

KELİMELER TAŞ KESİLİR

Erzurumlu:

"Bizde soğuklar çok olur. Kışın bir horoz damdan dama uçsa buz kesilir" deyince, İranlı:

"O da nedir ki, kışın Tahran'da iki kişi sokakta konuşsa kelimeler taş kesilir, karşısındakinin suratına küt küt vurur!..

PARAŞÜT

Recep'in babası paraşüt satın alıyordu. Dükkân sahibine sordu:

— Ya atladığım zaman açılmazsa!..

— Getirin, değiştiririz!..

HİNDİ

Hoca bir gün pazarda gezerken bir papağan satıcısı görür. Hemen gidip papağanın fiyatını sorar. Adam "100 lira" der. Hoca kendi kendine, "Bu 100 lira ederse benim hindi 200 lira eder" deyip evin yolunu tutar, evdeki hindisini alıp pazara getirir. Hemen bağırmaya başlar: "Hindi var, hindi!" Herkes hocanın başına toplanıp hindinin fiyatını sorar. Hoca, "299" deyince kalabalık dağılır. Hoca çaresizlik içinde birine sorar: "Bunlar neye dağıldı?" Adam da "Hoca bir hindi 200 lira olur mu?" der. Hoca ise, "Ufacık bir kuşa 100 lira veriyorsunuz da benim hindime niçin 200 lira vermiyorsunuz? der. Adam, "Ama o bir papağan der" Hoca, "O bir papağansa benimki de hindi. Adam sıkılır: "Hocam o papağan denilen kuş konuşur" deyince hoca da, "Benim hindim de düşünür" cevabını verir!..

KARİKATÜR

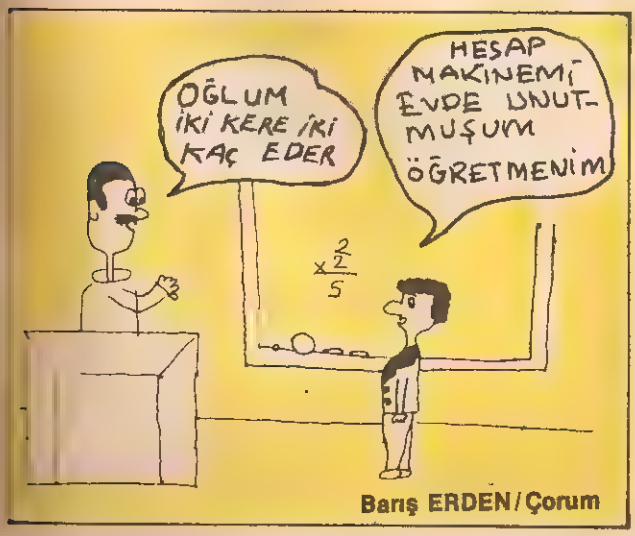

Barış ERDEN/Çorum

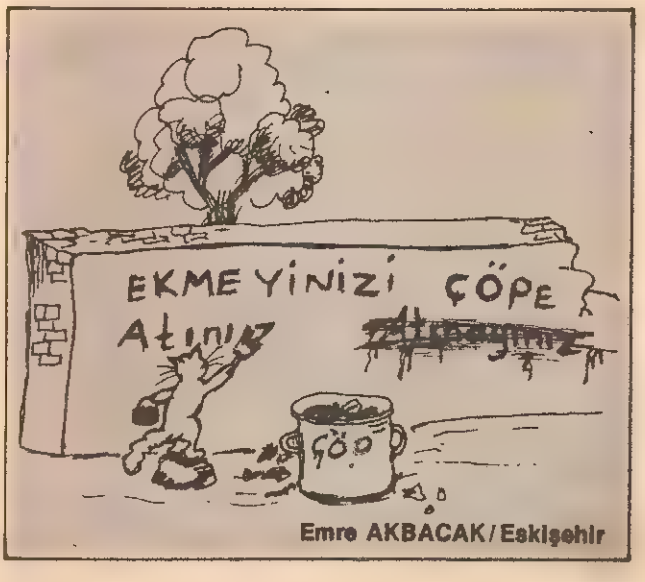

Emre AKBACAK/Eskişehir

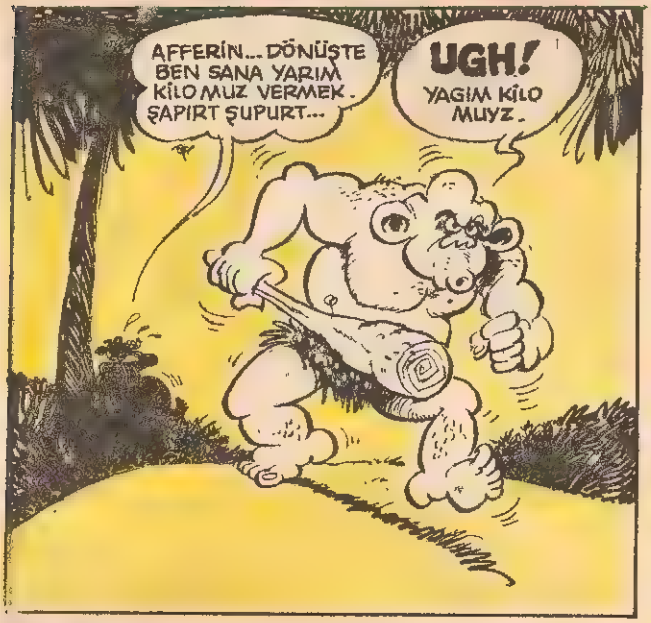
AFFERİN... DÖNÜŞTE BEN SANA YARIM KİLO MUZ VERMEK. ŞAPIRT ŞUPURT...
UGH! YAGIM KİLO MUYZ.

AYNI ANDA TEPEDE...
CIZIR CIZIR
OHH... OHHH! KULAĞIMA ŞEY... YANİ BURNUMA MİS GİBİ KÖFTE KOKULARI GELİYOR. KARNIM DA FELAKET ACIKTI ZATEN...

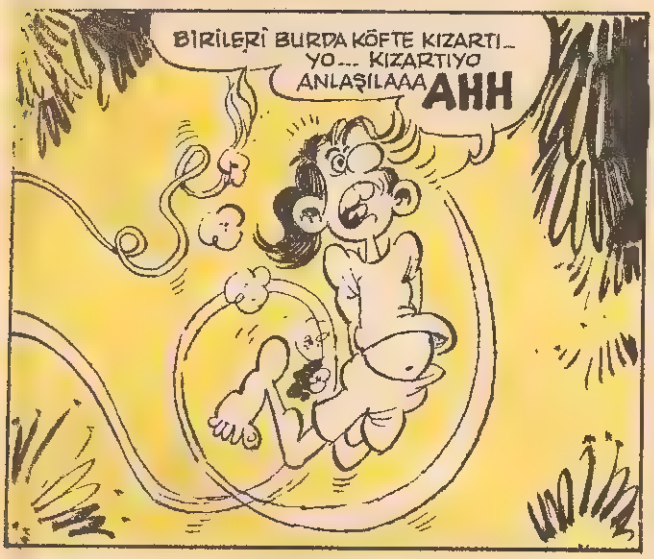
BİRİLERİ BURDA KÖFTE KIZARTIYO... KIZARTIYO ANLAŞILAAA AHH

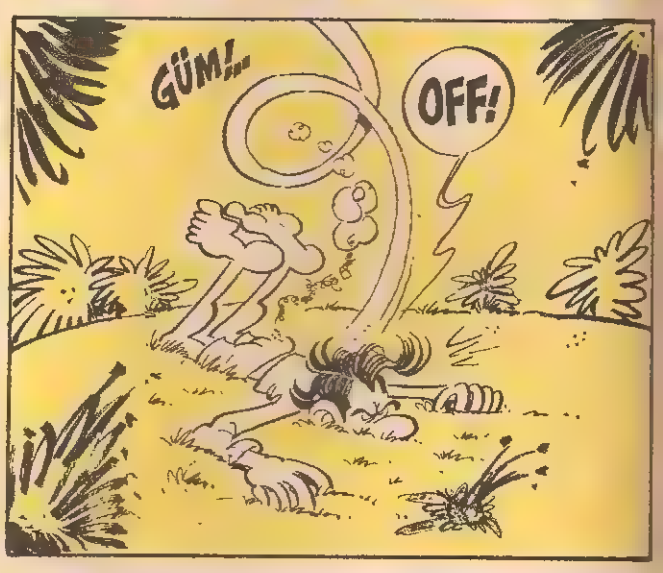
GÜM!..
OFF!

IGH?! HII?. NOOLDU? NERDEYİM BEN? AAA? TABİ YA! VAY CANINA! BİRAZ DAHA GEÇ UYANSAYDIM KÖKTEN ÇIRA GİBİ TUTUŞACAKTIM... UFFF.. AMMA İŞ HA...

-O NE DÜŞÜŞTÜ ÖYLE... NEYSE VERİLMİŞ SADAKAMIZ VARMIŞ GENE. EEE... KEMİKÇİYLE SURATSIZ, CAVLAĞI ÇEKTİLER Mİ YOKSA?. YAZIK BE... YAZIK BE... BİR KUTU İÇİN ONLAR DA PAPAZI BULDU DESENE... PEKİ, KUTU NE CEHENNEME GİTTİ GENE?

SON OLARAK SURATSIZIN ÇANTASINA KOYMUŞTUM AMA ORTADA NE KUTU VAR NE DE ÇANTA...
YAĞIM KİLO MUYYZ!
SAĞOL. MUZ YEMEM KARDEŞİM... ZATEN AYVAYI YEMİŞ DURUMDAYIZ. KUTUYU DA KAYBETTİK, GÖRÜYOR MUSUN İŞİ ŞİMDİ...
YAĞIM KİLO MUYYZ.
NE MUZU YAHU?!
YAĞIM KİLO MUYYZZ!
HAH! DURUMA BAK... BU MOGORK YARIM KİLO MUZ YİYECEĞİM DİYE BİZİM GADDARI YİYECEK, İYİ Mİ? KAÇ DAVUT, KAÇ LAN...
HAYROLA ABUZİTTİN BEY!? NEREYE BÖYLE?
BEN SENİ BONK YAPMAK SONRA BÜĞÜK YEİS MAKAK, BANA YAĞIMK KİLO MUYZ VEĞMEYK!
BANA BAKSANA SEN! KAFANDAN ZORUN FALAN MI VAR SENİN ARKADAŞ? DUR LAN DUR... YOKSA...
NOOLUY- MUŞUYKG DUYGMAZ- SAM...

ARMAĞAN YAĞMURU 83

Her Hafta Televizyonlar, Radyolar, Sözlükler, Zekâ Oyuncakları, Walkman'ler, Kitaplar Dağıtıyoruz...

KİTAP KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Mesut Aydın (Bandırma), 2- Bayram Ekiz (Kütahya), 3- Murat Tandoğan (Ankara), 4- Bülent Çırıkoğlu (Edremit), 5- Nilüfer Eynesilli (Giresun), 6- Feriha Kesenceli (K.Maraş), 7- Levent Karslıoğlu (İst), 8- Haydar Bulut (Kırıkkale), 9- Yüksel Selçuk (İst), 10- Yusuf Koç (Trabzon), 11- Murat Ece (D.Bakır), 12- Enver Ateş ((İst), 13- Devrim Göktaş (Nevşehir), 14- Özgür Aslan Topçak (Muş), 15- Ertaş Göktunca (Muş), 16- Ercan Karakuş (Ankara), 17- İsmail Selim (Bitlis), 18- Cemal Özbakır (İst), 19- Seher Aktan (İzmir), 20- Hasan Köroğlu (Kars), 21- Levent Can (İst), 22- Seher Ergen (Aydın), 23- Semra Tos (Çatalca), 24- Ayhan Gürüney (İst), 25- Güngör Günel (Trabzon), 26- Murat Bayram (Yozgat), 27- T. Cenk Erbay (Afyon), 28- Yonca Güzelpınar (İst), 29- Mesut Keskin (Van), 30- Cemal Gülver (İst), 31- Emine Yılmaz (Burdur), 32- Tamer Özakıncı (Balıkesir), 33- Elif Esen (İzmir), 34- Kaan Toğantimur (Bursa), 35- Mehtap Özdemir (Trabzon), 36- İrfan Düzen (Samsun), 37- Perinaz Kızık (İzmir), 38- Songül Durmuş (İst), 39- Canan Akkuş (Sivas), 40- Uğur Alkan (Ankara), 41- İrfan Yaşar (D.Bakır), 42- Ahmet Dinçkal (Kütahya), 43- Türker Ülger (İst), 44- Kadri Özkocaman (Bursa), 45-Ömer Kırmızıkuşak (Manisa), 46- Hasan Günay (Tekirdağ), 47- Fikret Büyüksoy (Erzurum), 48- Mehmet Taşpınar (Malatya) 49- Kutsi Tülüoğlu (Kastamonu).

ZEKÂ OYUNCAKLARI KAZANAN OKURLARIMIZ

1- Mustafa Ünalan (İst), 2- Ahmet Caner Tarhan (Ankara), 3- Müslüm Türkmen (İst), 4- Enver Koca (Samsun), 5- Emine Ergen (Aydın), 6- Zeynep Vuralhan (İst), 7- Ali Yıldırım (Sakarya), 8- Dinçer Narin (Kdz. Ereğli), 9- Yavuz Şimşek (İzmir), 10- Bülent Gök (Balıkesir), 11- Şebnem Şidım (Tekirdağ), 12- Yasemin Göktürk (Ank.), 13- Vadi Tolga Potur (Lüleburgaz), 14- Meltem Metin (Eskişehir), 15- Murat Nurdoğan (İst.), 16- Hakan Köroğlu (Kars), 17- İsmail Kaymaz (İzmir), 18- Coşkun Tamer (İst.), 19- Fatma Özlü (Gebze), 27- Mustafa Karacaer (Adana).

WALKMAN KAZANAN OKURLARIMIZ

İbrahim YÖRÜK
(İSTANBUL)

Figen Mihriban BAYDUR
(İSTANBUL)

Melisa ÖZUN
(İZMİR)

Mavi ve gri

İNGİLİZCE ÖĞRETİMİNDE AŞAMA

elektronik sınama!..

DİL-YAY Uygulamalı Ev Kursları Öğrencileri İngilizce Bilgilerini Artık Anında Değerlendiriyorlar.

Dil-Yay Eğitim A.Ş., şimdi İngilizce öğrenmek isteyenlere, İngilizce bilgilerini ve sınavlarını anında değerlendirme imkanı veriyor. Dil-Yay Uygulamalı İngilizce Ev Kursları 1983'de yepyeni bir atılımla, öğrencilerine ELEKTRONİK SINAMA SİSTEMİ'nin kolaylıklarını getiriyor. Her seviye için (BASIC, INTERMEDIATE, ADVANCED) özel olarak programlandırılmış WORK BOOKS 1, 2, 3 çalışma kitaplarındaki testlerin doğru cevapları ELEKTRONİK SINAMA KALEMİ'ni ışıklandırarak, öğrencinin cevabını anında kontrol ediyor. DIL-YAY Uygulamalı İngilizce Ev Kurslarının; *hiç bilmeyenler için BASIC ENGLISH, az bilenler için INTERMEDIATE ENGLISH, orta bilenler için ADVANCED ENGLISH* EV KURSLARINI, bütçenize uygun üç ayrı ödeme planından (Peşin, Vadeli, Öğren- Öde) birisini seçerek Türkiye'nin her köşesinden istetebilirsiniz.

DİL-YAY'ın baştan sona resimli kitaplarından *GÖREREK*, kitapların içeriklerini kasetlerden *DUYARAK* ve *ELEKTRONİK SINAMA SİSTEMİ* ile bilgi seviyenizi kimseye ihtiyaç duymadan denetliyerek, İngilizce'yi kendi koşullarınızda, (üstelik hesaplı) öğrenebilirsiniz.

DİL-YAY 1983 Broşürü ile ücret prospektüsünü; ve, Basic, Intermediate, Advanced seviyeli İngilizce Kurslarının ÜCRETSİZ ders örneklerini hemen

BUGÜN İSTEYİNİZ

NOT: Elektronik Sınama Sistemi'nden önce Dil-Yay Uygulamalı İngilizce ev Kurslarını alanlar sadece Elektronik Sınama Sistemi'ni alabilirler.

dil.yay

ABİDE-İ HÜRRİYET CADDESİ NO:183 KAT: 5 ŞİŞLİ/İSTANBUL
TELEFONLAR: 46 93 31 - 48 55 86 YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 278 ŞİŞLİ/İSTANBUL

Türkbank Çocuk Tiyatrosu perdelerini açtı.
Çocuklar Tepebaşı Şehir Tiyatrosu'nda buluşalım.
Davetiyeler şubelerimizde.

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

DAĞ DENİZE KAVUŞTU

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

YARINI AKIL YAPAR

TÜRKBANK
Çocuk Tiyatrosu

KÜÇÜK HAKAN

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
"İKİNCİ ADRESİNİZ"

İŞGÜDER R.